

סדור
שים שלום
לחול

Siddur Sim Shalom
FOR WEEKDAYS

THE RABBINICAL ASSEMBLY
THE UNITED SYNAGOGUE OF CONSERVATIVE JUDAISM
New York City

ACKNOWLEDGMENTS

Acknowledgments and copyrights may be found on page 347, which constitutes an extension of the copyright page.

Copyright 2002 by The Rabbinical Assembly.

This edition of Siddur Sim Shalom for Weekdays is based on and adapted from the standard edition of Siddur Sim Shalom, published in 1985, edited by Rabbi Jules Harlow.

All rights reserved. No part of the translation or of new Hebrew or English texts may be reproduced in any form, nor may any page be photographed and reproduced, without the written permission of The Rabbinical Assembly.

Library of Congress Control Number: 2002096756
ISBN 0-916219-14-3

Eighth Printing: April 2014

Manufactured in the United States of America

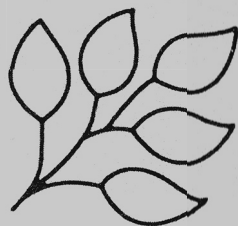
*The participation of
The United Synagogue of Conservative Judaism
in the publication of this prayerbook
was made possible
by a gift of Robert D. Rapaport
in memory of his father*

IRVING S. RAPAPORT

יצחק שמואל בן מאיר שמעון ופרומע, ז"ל

קְרִיאת הַתּוֹרָה
לַחֹל
וְלִיָּמֵי זִכָּרוֹן

*Torah Readings
for Weekdays
and Occasions of Joy
and Remembrance*

קריאת התורה לחול

TORAH READINGS FOR WEEKDAYS

בראשית		Genesis
בראשית	264	B'reshit
נח	265	Noah
לך לך	266	Lekh L'kha
וירא	267	Va-yera
חיי שרה	268	Hayei Sarah
תולדות	269	Tol'dot
ויצא	270	Va-yetzei
וישלח	271	Va-yishlah
וישב	272	Va-yeshev
מקץ	273	Mi-ketz
ויגש	274	Va-yigash
ויחי	275	Va-y'hi
שמות		Exodus
שמות	276	Sh'mot
וארא	277	Va-era
בא	278	Bo
בשלח	279	B'shalah
יתרו	280	Yitro
משפטים	281	Mishpatim
תרומה	282	T'rumah
תצוה	283	T'tzaveh
כי תשא	284	Ki Tisa
ויקהל	285	Va-yak-hel
פקודי	286	P'kudei
ויקרא		Leviticus
ויקרא	287	Va-yikra
צו	288	Tzav
שמיני	289	Sh'mini
תזריע	290	Tazria
מצורע	291	M'tzora
אחרי מות	292	Aharei Mot
קדושים	293	K'doshim
אמור	294	Emor
בהר	295	B'har
בחקותי	296	B'hukotai
במדבר		Numbers
במדבר	297	B'midbar
נשא	298	Naso
בהעלותך	299	B'ha'alot'kha
שלח	300	Sh'lah L'kha
קרח	301	Korah

חקת	302	Hukat
בלק	303	Balak
פנחס	304	Pinhas
מטות	305	Matot
מסעי	306	Mas-ei

דברים		Deuteronomy
דברים	307	D'varim
ואתחנן	308	Va-et-hanan
עקב	309	Ekev
ראה	311	R'ei
שופטים	312	Shof'tim
כי תצא	313	Ki Tetzei
כי תבוא	314	Ki Tavo
נצבים	315	Nitzavim
וילך	317	Va-yelekh
האזינו	318	Ha'azinu
וזאת הברכה	319	V'zot Ha-b'rakhah

קריאת התורה לימי הלל וזכרון

TORAH READINGS FOR OCCASIONS OF JOY AND REMEMBRANCE

לראש חודש	320	For Rosh Hodesh
לחול המועד סוכות		For Hol Ha-mo'ed Sukkot
יום א'	321	First day
יום ב'	322	Second day
יום ג'	323	Third day
יום ד'	324	Fourth day
לחול המועד פסח		For Hol Ha-mo'ed Pesah
יום חול א'	325	First weekday
יום חול ב'	326	Second weekday
יום חול ג'	328	Third weekday
יום אחרון	329	Last day
לחנוכה	331	For Hanukkah
לראש חודש טבת	336	For Rosh Hodesh Tevet
לפורים	337	For Purim
לתשעה באב (שחרית)	338	For Tishah B'Av (Shaḥarit)
הפטרה לתשעה באב (שחרית)	339	Haftarah for Tishah B'Av (Shaḥarit)
לתענית צבור	341	For a Public Fast
ולתשעה באב (מנחה)		and Tishah B'Av (Minḥah)
הפטרה לתענית צבור (מנחה)	342	Haftarah for a Public Fast (Minḥah)
ולתשעה באב (מנחה)		and Tishah B'Av (Minḥah)
ליום העצמאות	343	For Yom Ha-atzma'ut
הפטרה ליום העצמאות	345	Haftarah for Yom Ha-atzma'ut

THE TORAH SERVICE

The Torah is read at Shaḥarit every Monday and Thursday, in addition to the readings on Shabbat and special occasions, so that three days do not pass without our engaging in Torah study. The Rabbis explained that just as a person cannot go three days without water, neither can Israel exist three days without Torah, for the study of Torah is our sustenance (Bava Kama 82a).

The choice of Monday and Thursday, market days when a large gathering could be expected to hear the public reading, is attributed by the Talmud to Ezra the Scribe or, alternatively, to the prophets.

The entire Torah is divided into sections which are assigned to each Shabbat during the course of the year. At Minḥah on Shabbat and the following Monday and Thursday morning, we read the beginning of the next portion. We are encouraged to engage throughout the week in preparation for Shabbat, which is described in our prayers as the pinnacle of creation. These readings are superseded on Festivals, when the reading concerns the holiday.

The Torah reading cycle has a hierarchical structure:

Three aliyot are read at Minḥah on Shabbat, on Mondays and Thursdays, on Ḥanukkah (except on Rosh Ḥodesh), on Purim, on Yom Ha-atzma'ut, and at both Shaḥarit and Minḥah on Tishah B'Av and a public fast.

Four aliyot are read on Rosh Ḥodesh and Ḥol Ha-mo'ed.

Five aliyot are read on Festivals.

Six aliyot are read on Yom Kippur, and seven on Shabbat.

On Shabbat alone, several aliyot, called hosafot, may be added to the seven required aliyot. The last of these additions is called aḥaron. Ḥatzi Kaddish follows, then the maftir aliyah, which is associated with the haftarah. Two further exceptions: (a) in rejoicing in the Torah on Simḥat Torah, no limit is imposed on the number of aliyot, and (b) a haftarah is recited by the recipient of the third aliyah on Yom Ha-atzma'ut and at Minḥah on a public fast, as well as at both Shaḥarit and Minḥah on Tishah B'Av.

Each aliyah consists of a Torah portion which has three or more verses. In all, there must be a minimum of ten verses.

The Hebrew text consists of the weekday readings only. The English summaries on the pages that follow, however, are synopses of the entire parashah assigned to the coming Shabbat. Thus the complete narrative of the Torah is represented.

Parashat B'reshit — פרשת בראשית

Genesis 1:1-13 — בראשית פרק א'

God creates the heaven and the earth, along with all living beings, enjoining them to "be fruitful and multiply." Beholding Creation, God sees that it is "very good." God's plan, however, is disrupted by sin: disobedience in the Garden of Eden, Cain's slaying of Abel. God regrets the creation of the human race, but finds hope in Noah.

כהן / ראשון א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: ג ויאמר אלהים יהי־אור ויהי־אור: ד וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ה ויקרא אלהים ללילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: פ

לוי / שני ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ז ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: פ

ישראל / שלישי ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב: יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן: יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב: יג ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: פ

פרשת נח — Parashat Noah

בראשית פרק ו' — Genesis 6:9-22

While the flood wreaks great destruction, life is preserved in Noah's Ark. God establishes a covenant: Never again to destroy the earth. The generations of Noah's descendants flourish. They build the Tower of Babel to pierce the heavens. God thwarts their efforts by confounding "the language of all the earth" and scattering its inhabitants.

כהן / ראשון ט אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ: י וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת: יא וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חֲמָס: יב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָם עַל־הָאָרֶץ: ס יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מִלְאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּי מִשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: יד עֲשֵׂה לָךְ תֵּבָה עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: טו וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרְף הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: טז צֹהַר | תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תִּכְלְנָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשְׁעִים תַּחְתִּיִּם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה:

לוי / שני ז וַאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת־הַמָּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ: יח וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבֵאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבִנְיָךְ וְאִשְׁתְּךָ וְנָשֵׁי־בְנֶיךָ אִתָּךְ: יט וּמִכָּל־הַחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו:

ישראל / שלישי כ מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיֹת: כא וְאַתָּה קַח־לָךְ מִכָּל־מֵאֵכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאַסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם לְאָכְלָהּ: כב וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה: ס

פרשת לך לך — Parashat Lekh L'kha

בראשית פרק י"ב — Genesis 12:1-13

Abram answers God's call and leaves Haran for Canaan. In the new land, Abram and Sarai establish themselves as prominent and righteous figures; they gain God's blessing along with new names — Abraham and Sarah. Ishmael is born, Isaac's birth is promised, and circumcision is instituted as a sign of God's covenant with Abraham.

כהן / ראשון א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵךְ מֵאֶרֶץ
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: ב וַאֲעֹשֶׂךָ לְגוֹי
גָּדוֹל וַאֲבָרְכְּךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה: ג וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ
וּמִקְלָלְךָ אֲדָר וּנְבָרְכֻךָ בְּכָל מְשֻׁפָּחֹת הָאָדָמָה:

לוי / שני ד וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ
אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן-חָמֶשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:
ה וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רִכּוּשָׁם
אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בַּחֲרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן
וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן: ו וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד
אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ: ז וַיִּרְא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹרְעָךְ
אִתָּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו:
ח וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית-אֵל מִמָּם
וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: ט וַיִּסַּע אַבְרָם
הַלּוֹךְ וַנְסֹעַ הַנֶּגְבָה: פ

ישראל / שלישי י וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרָיִמָה
לְגוֹר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרַעַב בָּאָרֶץ: יא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרָיִמָה
וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יִדְעֹתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתֹּ-מֶרְאָה אָתָּה:
יב וְהָיָה כִּי-יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרָיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אוֹתִי
וְאֹתָךְ יַחֲיוּ: יג אָמַרְיִנָּא אֲחֹתִי אָתָּה לְמַעַן יִיטַב-לִי בַעֲבוּרָךְ
וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְתְּךָ:

Parashat Va-yera — פרשת וירא
בראשית פרק י"ח — Genesis 18:1-14

God sends three messengers to visit Abraham, confirming that Sarah will indeed bear a son. They also announce the destruction of Sodom. Abraham challenges this decree, but when his conditions cannot be met, God destroys Sodom. Isaac is born. In response to Sarah's demand, Abraham banishes Ishmael. God then tests Abraham's devotion by commanding him to sacrifice his beloved Isaac.

כהן / ראשון א וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מַמְרָא וְהוּא יושֵׁב
 פֶּתַח־הָאֵהֶל כְּחֹם הַיּוֹם: ב וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים
 נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאָתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל וַיִּשְׁתָּחוּ אָרְצָה:
 ג וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ:
 ד יִקַּח־נָא מַעֲט־מִים וְרָחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: ה וְאָקְחָה
 פֶּתֶלֶחַם וְסַעֲדוֹ לִבְכֶּם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם
 וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

לוי / שני וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהֶלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר
 מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֵלֶת לוֹשִׁי וַעֲשִׂי עֲגוֹת: ז וְאֶל־הַבָּקָר רֶץ
 אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר בֶּרֶךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֹּעֵר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:
 ח וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וְהוּא עֹמֵד
 עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ:

ישראל / שלישי ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו* אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 בְּאֵהֶל: י וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ
 וְשָׂרָה שִׂמְעַת פֶּתַח הָאֵהֶל וְהוּא אֲחֵרָיו: יא וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים
 בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אַרְחַ בְּנָשִׁים: יב וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ
 לֵאמֹר אַחֲרִי בִלְתִּי הִיתִּיהָ־לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן: יג וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֶלְד וְאֲנִי זָקְנָתִי:
 יד הֲיִפְלֵא מִיְּהוָה דָּבָר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן:
 ינָקֹד עַל אִי

Parashat Hayei Sarah — פרשת חיי שרה

Genesis 23:1-16 — בראשית פרק כ"ג

Upon Sarah's death, Abraham acquires the Cave of Makhpelah as a burial ground. Before his own death, Abraham dispatches his servant, Eliezer, to Haran in search of a wife for Isaac from among his kin. Rebecca, Abraham's great-niece, is gracious to Eliezer and agrees to the marriage.

כהן / ראשון א וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: ב וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אֲבֹרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבִיתָהּ: ג וַיִּקָּם אֲבֹרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חֵת לֵאמֹר: ד גֵּרִיתוֹשֶׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְפָּנַי: ה וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חֵת אֶת-אֲבֹרָהָם לֵאמֹר לוֹ: ו שְׂמַעְנוּ | אֲדֹנָי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֵתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵינוּ קֶבֶר אֶת-מֵתְךָ אִישׁ מִמָּנוּ אֶת-קֶבְרֹוֹ לֹא-יִכְלָה מִמָּךְ מִקְבֵּר מֵתְךָ: ז וַיִּקָּם אֲבֹרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חֵת:

*זעירא

לוי / שני ח וַיְדַבֵּר אֹתָם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת-מֵתִי מִלְפָּנַי שְׂמַעְנוּ וּפָגַעוּ-לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן-צֹחָר: ט וַיִּתְּנֵ-לִי אֶת-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא וַיִּתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאֲחֻזַּת-קֶבֶר: י וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חֵת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אֲבֹרָהָם בְּאָזְנוֹ בְּנֵי-חֵת לֵכָל בְּאִי שְׁעֵר-עִירוֹ לֵאמֹר: יא לֹא-אֲדֹנָי שְׂמַעְנִי הַשְּׂדֵה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ נִתְּתִיהָ לַעֲיִנִי בְנֵי-עַמִּי נִתְּתִיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ: יב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲבֹרָהָם לִפְנֵי עַם-הָאָרֶץ:

ישראל / שלישי יג וַיְדַבֵּר אֶל-עַפְרוֹן בְּאָזְנוֹ עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם-אֵתָּה לוֹ שְׂמַעְנִי נָתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שְׂמָה: יד וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת-אֲבֹרָהָם לֵאמֹר לוֹ: טו אֲדֹנָי שְׂמַעְנִי אָרְץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מִה-הוּא וְאֶת-מֵתְךָ קֶבֶר: טז וַיִּשְׁמַע אֲבֹרָהָם אֶל-עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֲבֹרָהָם לַעֲפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנוֹ בְּנֵי-חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסַּחֵר:

פרשת תולדות — Parashat Tol'dot

בראשית פרק כ"ה — Genesis 25:19-26:5

Rebecca bears twin sons, Jacob and Esau, rivals from birth. Esau sells Jacob his birthright. Rebecca helps Jacob secure Esau's blessing by deceiving Isaac, to Esau's fury. Fearing for Jacob's life, Rebecca implores Isaac to send Jacob off to her brother Laban, in Haran, to seek a wife.

כהן / ראשון וַיֵּאָמֶר יִצְחָק בֶּן־אֲבִרְהָם אֲבִרְהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: כַּוְיָהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחְתוֹ אֶת־רִבְקָה בִּתְּנוֹאֵל הָאֲרָמִי מִפָּדֶן אָרָם אֲחֻזַּת לָבָן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: כֹּא וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהֵר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: כֹּב וַיִּתְּרָצְצוּ הַבְּנִים בְּקֶרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתֵּלֶךְ לְדָרֶשׁ אֶת־יְהוָה:

לוי / שני כֹּג וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גִיּוֹם* בְּבִטְנָהּ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיף: וַיִּפְרְדוּ וְלֹאֻם מִלֹּאֻם יֹאמֵץ וְרֹב יַעֲבֹד צָעִיר: כֹּד וַיִּמְלֹא יְמִיָּה לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבִטְנָהּ: כֹּה וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כֹלוֹ כְּאֹדֶרֶת שֹׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: כֹּו וַאֲחֵרֶי־כֵן יָצָא אַחִיו וַיְדוּ אֲחֻזַּת בְּעֵקֶב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בָּלֶדֶת אֹתָם: גִּוּיִם*

ישראל / שלישי כֹּו וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שׂוֹדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהֶלִים: כֹּח וַיִּאָּהֵב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בָּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: כֹּט וַיִּזְדַּר יַעֲקֹב נִזְיָד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־הַשֹּׂדָה וְהוּא עֵיף: ל וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלִעִיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיף אֲנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אָדָם: לֹא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כְּיוֹם אֶת־בְּכֹרְתָךְ לִי: לֵב וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶּה לִּי בְכֹרָה: לֵג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְׁבְּעָה לִּי כְּיוֹם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: לֵד וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וַיִּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁתַּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה: פ

כ"ו א וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ מִלֵּב הָרָעַב הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בַּיּוֹם אֲבִרְהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: כֹּו וַיִּרְא אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרֶד מִצְרָיִמָּה שָׁכֵן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ: ג וַיִּגֹּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֵהְיָה עִמָּךְ וְאֲבִרְכְּךָ כִּי־לֹךְ וְלִזְרַעַךְ אֲתָן אֶת־כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל וְהִקְמַתִּי אֶת־הַשְׁבָּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבִרְהָם אָבִיךָ: ד וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת־כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל וְהִתְפָּרְכוּ בִּזְרַעֲךָ כָּל־גִּוּיֵי הָאָרֶץ: ה עָקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבִרְהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרָתִי מִצּוֹתִי חֻקּוֹתִי וְתוֹרוֹתִי:

פרשת ויצא — Parashat Va-yetzei
בראשית פרק כ"ח — Genesis 28:10-22

As he begins his journey, Jacob dreams of angels, ascending and descending. Awed, he vows to return from this journey and follow God's ways. After reaching Haran, he marries Laban's daughters, Leah and Rachel, sires children, and prospers while raising cattle for Laban. After twenty years, Jacob finally fulfills his pledge to return to Canaan.

כהן / ראשון יוֹצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:
 יֵא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם בֵּי-בֹא הַשָּׁמַשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם
 מִרְאשָׁתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: יד וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרָצָה
 וּרְאִשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאָכָי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:

לוי / שני יג וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ לָךְ
 אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ: יד וְהִנֵּה זֶרַעַךְ כְּעַפְרָה הָאָרֶץ וּפְרִצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה
 וְנִגְבָּה וְנִבְרָכְוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה וּבְזֶרַעְךָ: טו וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵךְ
 וּשְׁמִרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֶךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ
 עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ: טז וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ
 וַיֹּאמֶר אֲבֹן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: יז וַיִּירָא וַיֹּאמֶר
 מִהֲנוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:

ישראל / שלישי יח וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֲבֹן
 אֲשֶׁר-שָׁם מִרְאשָׁתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצֶק שָׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ:
 יט וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוֹלָם לְזוֹ שֵׁם-הָעִיר
 לְרֹאשָׁנָה: כ וַיַּדֵּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם-יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי
 בְּדַרְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ:
 כא וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהִידָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים: כב וְהָאֲבֹן
 הַזֶּה אֲשֶׁר-שָׁמְתִי מִצְבֵּה יְהִידָה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֶן-לִי
 עֲשֹׂר אֶעֱשֹׂרָנוּ לָךְ:

פרשת וישלח — Parashat Va-yishlah

בראשית פרק ל"ב — Genesis 32:4-13

As he prepares to face his brother Esau upon returning to Canaan, Jacob wrestles with an angel, who confers upon him the name Israel. The meeting with Esau goes well, yet Jacob, fearful still, is quick to part company with him. Jacob's camp reaches Shekhem, where his daughter, Dinah, is raped; two of Jacob's sons take brutal revenge. Jacob then builds an altar at Bethel, as God instructs. Rachel dies in childbirth; Jacob and Esau also bury Isaac.

כהן / ראשון דִּוְיִשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים לִפְנֵי אֶל־עֵשָׂו
אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֶה אָדָם: ה וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
לְאֹדְנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לְבָן גִּרְתִּי וְאַחֵר עַד־עֲתָה:
וַיְהִי־לִי שׂוֹר וְחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשֻׁלְחָה לְהַגִּיד לְאֹדְנִי
לְמִצְאֹתָן בְּעֵינֶיךָ:

לוי / שני ז וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ
אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֵלֵךְ לִקְרֹאתָךְ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ:
ח וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲץ אֶת־הָעֵם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן
וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשֹׁנֵי מַחֲנוֹת: ט וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹא עֵשָׂו אֶל־
הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה:

ישראל / שלישי י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהִי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי
אָבִי יִצְחָק יְהוָה הֵאמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלֹדְתְךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ:
יא קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי
בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשֹׁנֵי מַחֲנוֹת: יב הֲצִילֵנִי
נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־יֵרָא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבֹא וְהִכָּנִי אִם־
עַל־בָּנִים: יג וְאֵתָה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶת־יָרְעֶךָ
בְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לְאִי־סָפֶר מִרֶב:

פרשת וישב — Parashat Va-yeshev

בראשית פרק ל"ז — Genesis 37:1-11

Joseph offends his brothers with his dreams of grandeur. They sell him into slavery and lead Jacob to believe his son is dead. Yet Joseph, in Egypt, finds favor with his master. Even when thrown into prison, Joseph's abilities are recognized. He interprets the dreams of his fellow prisoners, the steward and chief baker of Pharaoh.

כהן / ראשון א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרִי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
ב אֵלָּה | תְּלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעֵ-עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו
בְּצֹאן וְהוּא זָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיִּבְאֵ יוֹסֵף
אֶת־דִּבְתָּם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: ג וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו
כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים:

לוי / שני ד וַיִּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֵתָּו אֶהָב אֲבִיהֶם
מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם: ה וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף
חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאָחִיו וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ: ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ־נָא
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתִּי: ז וְהִנֵּה אֲנִי חֹנֵן מְאֹלָמִים אֲלֵמִים
בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קִמָּה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה
אֲלַמְתֵּיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי:

ישראל / שלישי ח וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלֻמְתּוֹ וְעַל־דִּבְרָיו:
ט וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֻמְתִּי
חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי:
י וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחִיו וַיַּגְעֲרֻ בוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ הֲבֹא נִבּוֹא אֲנִי וְאַמֶּךָ וְאָחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ
אֶרְצָה: יא וַיִּקְנְאוּ־בוֹ אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר:

פרשת מקץ — Parashat Mi-ketz
בראשית פרק מ"א — Genesis 41:1-14

When a dream troubles Pharaoh, his steward recalls Joseph's gift for interpretation. Joseph is summoned and foresees seven years of plenty, followed by seven years of famine. Pharaoh, believing Joseph, places him in charge of Egypt's preparation for the lean years. Jacob sends his sons to Egypt for grain; Joseph chooses to conceal his identity from them. Joseph orders that his goblet be hidden in Benjamin's sack; when it is found, Joseph detains him.

כהן / ראשון א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלָם וַהֲנָה עֹמֵד עַל-הַיָּאָר: ב וַהֲנָה מִן-הַיָּאָר עֹלָה שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וּתְרַעֲיָנָה בְּאָחוּ: ג וַהֲנָה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאָר רָעוֹת מְרֹאָה וְדָקוֹת בָּשָׂר וּתְעֵמֻדָּנָה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל-שִׁפְתַּת הַיָּאָר: ד וּתְאֻכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וְדָקַת הַבָּשָׂר אֶת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יִפֹּת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּקַּץ פְּרָעָה:

לוי / שני ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וַהֲנָה א שֶׁבַע שְׂבָלִים עֹלֹת בְּקִנָּה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטָבוֹת: ו וַהֲנָה שֶׁבַע שְׂבָלִים דָּקוֹת וְשׁוֹדוּפֹת קָדִים עֲמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן: ז וּתְבַלְעֶנָּה הַשְּׂבָלִים הַדָּקוֹת אֶת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּקַּץ פְּרָעָה וַהֲנָה חִלּוֹם:

ישראל / שלישי ח וַיְהִי בִבְקָר וּתְפַעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חֲכַמֶּיהָ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת-חֲלָמֹו וְאִין-פֻּתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה: ט וַיַּדְבֵּר שָׂר הַמִּשְׁכָּם אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת-חֲטָטִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: י פְּרָעָה קָצָף עַל-עַבְדֵּיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמֶר בֵּית שָׂר הַטְּבָחִים אוֹתִי וְאֶת שָׂר הָאֲפִים: יא וַנַּחֲלֵמָה חִלּוֹם בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפָתְרוֹן חֲלָמֹו חֲלָמֵנוּ: יב וְשֵׁם אוֹתָנוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד לְשָׂר הַטְּבָחִים וְנִסְפְּרָלוֹ וַיִּפְתֹּר-לָנוּ אֶת-חֲלָמֵתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלָמֹו פִּתְרִי: יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פִּתְרָנוּ כֵּן הָיָה אוֹתִי הַשִּׁיב עַל-כַּנִּי וְאוֹתוֹ תָּלָה: יד וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת-יֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵל וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֵתִיו וַיָּבֵא אֶל-פְּרָעָה:

Parashat Va-yigash — פרשת ויגש
Genesis 44:18-30 — בראשית פרק מ"ד

With Benjamin caught in Joseph's trap, Judah begs to take his place for Jacob's sake. Greatly moved, Joseph reveals his identity to his brothers at last. They reconcile, whereupon Joseph has them bring Jacob and the entire family to dwell in Goshen for the duration of the famine. The aged patriarch is formally received at Pharaoh's court.

כהן / ראשון יח וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יִדְבָּר־נָא
 עֲבֹדְךָ דָּבָר בְּאֻזְנֵי אֲדֹנִי וְאֶל־יִחְזָר אִפְּךָ בְּעֶבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה:
 יט אֲדֹנִי שְׁאֵל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אֹב אוֹ־אָח: כו וַתֹּאמֶר
 אֶל־אֲדֹנִי יִשְׁלַח אֹב וְלֹא אֹב וְיִלְדוּ זָקֵנִים קָטָן וְאֶחָיו מֵת וַיִּזְוֹר הוּא לְבָדּוֹ
 לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהָב:

לוי / שני כא וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֶשְׁמָחָה
 עֵינַי עָלָיו: כב וַתֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יִוָּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב
 אֶת־אָבִיו וָמָת: כג וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן
 אִתְּכֶם לֹא תִסָּפֹן לְרִאוֹת פָּנַי: כד וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עֲבֹדְךָ אָבִי
 וַנִּגְדֹּל לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנִי:

ישראל / שלישי כה וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁבָרֵד־לָנוּ מֵעַט־אֶכֶל:
 כו וַתֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדּוּ כִּי־לֹא
 נוּכַל לְרִאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינָנו אִתָּנוּ: כז וַיֹּאמֶר
 עֲבֹדְךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יַדְעֶתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי:
 כח וַיֵּצֵא הָאָחִיר מִמָּתִי וְאָמַר אֵךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו עַד־הַנֶּה:
 כט וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם פָּנַי וְקָרָהוּ אֶסֶן וְהוֹרְדֶתֶם אֶת־שִׁיבְתִּי
 בְּרָעָה שְׂאֵלָה: לו וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עֲבֹדְךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינָנו אִתָּנוּ
 וְנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ:

פרשת ויחי — Parashat Va-y'hi

בראשית פרק מ"ז — Genesis 47:28-48:9

Jacob, nearing death, blesses Joseph and his sons, Menasheh and Ephraim; he then offers his final words to each of his twelve sons. Pharaoh gives Joseph permission to bury Jacob in Canaan. Later, as Joseph himself is dying, he instructs his kin to carry his remains back to Canaan one day, for surely, he says, God will remember them and return them to the land promised to Abraham, Isaac, and Jacob.

כהן / ראשון כה ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: כט ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא ל לבנו ליוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ל ושכבתי עם-אבתי ונשאתי ממצרים וקברתי בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: לא ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: פ

לוי / שני מ"ח א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויִקַח את-שני בָּנָיו עִמּוֹ אֶת-מְנַשֶּׁה וְאֶת-אֶפְרַיִם: ב ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על-המטה: ג ויאמר יעקב אל-יוסף אל שדי נראה-אלי בלח בארץ כנען ויברך אתי:

ישראל / שלישי ד ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ הזאת לזרעך אחריך אחרת עולם: ה ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליך מצרימה ליהם אפילים ומנשה בראובן ושמעון יהודי-לי: ו ומולדתך אשר-הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ז ואני בבאי מפון מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת-ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרתה הוא בית לחם: ח וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה: ט ויאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם:

Parashat Sh'mot — פרשת שמות

Exodus 1:1-17 — שמות פרק א'

A new Pharaoh fears the growing number of Israelites and enslaves them. He orders their newborn sons slain. Moses, cast adrift in the Nile, is rescued by Pharaoh's daughter and grows up in the royal court. After slaying an Egyptian taskmaster, he flees to Midian and marries there. At a burning bush, Moses encounters God, who sends him back to Egypt to free the Israelites — only to anger Pharaoh, who increases the slaves' burden.

כהן / ראשון א וַאֲלֵה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה
 אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: ב רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה: ג יִשְׁשָׁכָר זְבוּלֹן
 וּבִנְיָמִן: ד גָּד וַנְּפֹתָלִי גֵר וְאָשֶׁר: ה וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יִצְאֵי יִרְיָ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים
 נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: ו וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:
 ז וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרָצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ
 אֹתָם: פ

לוי / שני ח וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע
 אֶת־יֹסֵף: ט וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצוּם מִמֶּנּוּ:
 י הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף
 גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנָלַחֵם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ: יא וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו
 שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנּוֹתוֹ בַּסִּבְלֹתָם וַיָּבִן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְרֹעַה
 אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס: יב וַיִּכְאֹשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ
 וַיִּקְצֻ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

ישראל / שלישי יג וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּפֶּרֶךְ:
 יד וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה
 בַּשֹּׂדֶה אֶת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בַּפֶּרֶךְ: טו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לַמְּלִלֹת הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה:
 טז וַיֹּאמֶר בִּילְדָן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת וּרְאִיתָן עַל־הָאֲבָנִים אִם־כֵּן הוּא
 וְהִמָּתֵן אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחִיָּה: יז וַתִּירָאֵן הַמְּלִלֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
 וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲשִׁינן אֶת־הַיִּלְדִּים:

Parashat Va-era — פרשת וארא

Exodus 6:2-13 — שמות פרק ו'

God again charges Moses to confront Pharaoh and say: "Let My people go." Aaron becomes the spokesman for a hesitant Moses, performing a wonder before Pharaoh, but to no avail. Following God's instructions, Moses calls down seven plagues, increasing in intensity, upon the Egyptians. Pharaoh will not yield.

כהן / ראשון בַּיּוֹדֵבֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: ג וַאֲרָא אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: ד וְגַם הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם לֵתֵת לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ: ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִגְאָקֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבִדִּים אֹתָם וְאָזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי:

לוי / שני וּלְכֹן אָמַר לִבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתָם וְגִאֲלַתִּי אֶתְכֶם בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: ז וְלִקַּחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: ח וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לֵתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרָשָׁה אֲנִי יְהוָה: ט וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֹר רוּחַ וּמִמַּעֲבָדָה קָשָׁה: פ

ישראל / שלישי י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: יא בֹא רַבֵּר אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: יב וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלָי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם: פ יג וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ס

Parashat Bo — פרשת בא
Exodus 10:1-11 — שמות פרק י'

Three more plagues occur; the last and most dramatic is the slaying of the Egyptian firstborn, which leads to the Exodus. The Israelites dab the blood of the paschal lamb on their doorposts to avert death in their midst. Come midnight, God strikes the Egyptians; they are quick to let the Israelites go. After four hundred thirty years in Egypt, the Israelites depart that very night.

כהן / ראשון א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרֹעֹה
 כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבֹו וְאֶת-לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְנִי אֵלָה
 בְּקִרְבּוֹ: ב וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאֶזְנִי בְנֶךָ וּבֶן-בְּנֶךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי
 בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֶתְנִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעָתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה: ג וַיָּבֹא
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 עַד-מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי:

לוי / שני ד כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנֶּנִּי
 מִבְּיַד מַחֲר אַרְבָּה גִּבְיָלָהּ: ה וְכִסְה אֶת-עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת
 אֶת-הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת-יִתְר הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאָרָה לָכֶם מִן-הַבָּד וְאָכַל
 אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה: ו וּמָלְאוּ בְתִיף וּבְתִי כָל-עֲבָדֶיךָ
 וּבְתִי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת בְּתִיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם
 עַל-הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה:

ישראל / שלישי ז וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרֹעֹה אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה
 לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תֵּדַע
 כִּי אֲבֹדָה מִצְרַיִם: ח וַיֹּשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרֹעֹה וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים לָכֵן עֲבָדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִי הַזֵּלִכִּים: ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 בְּנִעְרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ גֵּלָךְ בְּבִלְיֵנוּ וּבְבִנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקְרֵנוּ גֵּלָךְ כִּי חֲגִי-יְהוָה
 לָנוּ: י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
 וְאֶת-טַפְכֶּם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: יא לֹא כֵן לְכוּ-נָא הַגִּבְרִים וְעֲבָדוּ
 אֶת-יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיַּגִּרְשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְרֹעֹה: ס

פרשת בשלח — Parashat B'shalah

שמות פרק י"ג — Exodus 13:17-14:8

Pharaoh regrets losing his slaves. Pursuing the children of Israel, he traps them at the Sea of Reeds. God splits the waters, allowing Israel to cross safely. The Egyptians follow — only to be engulfed, at God's hand, in the swirl of returning water. Moses and Miriam lead the people in joyous song, extolling God. Yet the Israelites soon complain of thirst and hunger. God responds, providing water and manna. When Amalek attacks, God helps Israel prevail.

כהן / ראשון ה' ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי | אמר אלהים
פן־ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: יה וישב אלהים | את־
העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים:
ויקח משה את־עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את־בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמותי
מזה אתכם: כויסעו מספת ויחנו באתם בקצה המדבר:
כא ויהיה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: כב לא־ימיש
עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: פ

לוי / שני י"ד א וידבר יהוה אל־משה לאמר: ב דבר
אל־בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפן נכחו תחנו על־הים: ג ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
בארץ סגר עליהם המדבר: ד וחזקתי את־לב־פרעה ודרך אחריהם
ואפבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה ויעשו־כן:

ישראל / שלישי ה ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך
לבב פרעה ויעבדיו אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו
את־ישראל מעבדנו: ו ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו:
ז ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־בלי:
ח ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים ביד רמה:

Parashat Yitro — פרשת יתרו
Exodus 18:1-12 — שמות פרק י"ח

Moses spends much of his time explaining God's statutes and laws to the people; his father-in-law, Jethro, suggests that he delegate some of this judicial authority. After ascending Mount Sinai to speak with God, Moses returns to prepare the people for Revelation. Amidst awesome thunder, lightning, and flame, God, glorious and holy, reveals the Divine Presence — and the Ten Commandments — to Israel.

כהן / ראשון אֲנִישְׁמָע יִתְרוֹ כֹּהֵן כְּהֵן מִדִּין חֲתָן מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: בַּיּוֹם הַהוּא יָתַר יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחֶיהָ: גִּוְאת שְׁנֵי בָנָיָהּ אֲשֶׁר שָׁם הָאָחִיד גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵיטִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאָחִיד אֶלְעִזָּר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֻזִּי וַיַּצֵּלֵנִי מִחַרְבַּ פְּרָעָה:

לוי / שני הַיּוֹבָא יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חֹנֶה שָׁם הָרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךְ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנָיָהּ עִמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקֻלוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ-לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֵהָלָה: חַוִּסְפָּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַתִּלְאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיַּצֵּלֶם יְהוָה:

ישראל / שלישי טוֹיַחֵד יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִילוּ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרָעָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם: יֵא עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מְכַל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבָר אֲשֶׁר יְדוּ עֲלֵיהֶם: יבַּיִשְׁחָ יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה עֲלֵה וּזְבַחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶהֱרֹן וְכָל וּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל לֶחֶם עִם-חֲתָן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

פרשת משפטים — Parashat Mishpatim

שמות פרק כ"א — Exodus 21:1-19

The civil laws, along with moral and religious precepts, are presented after the Ten Commandments. The people accept the Torah wholeheartedly: 'All that Adonai has commanded we will do.' Israel affirms the covenant, and Moses returns to Mount Sinai to receive the law, etched in stone, from God.

כהן / ראשון א וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לִפְנֵיהֶם:
 ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחֻפְשִׁי חֲנֹם:
 ג אִם-בְּגֹפוֹ יָבֵא בְּגֹפוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָהּ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:
 ד אִם-אֲדָנָיו יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לוֹ בָּנִים אֹן בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ
 תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגֹפוֹ: ה וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי
 אֶת-אֲדֹנִי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי: וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו
 אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אֹן אֶל-הַמִּזְוֶזָה וְרָצַע אֲדָנָיו
 אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם: ס

לוי / שני ז וְכִי-יִמְכֹר אִישׁ אֶת-בִּתּוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא
 בְּצֵאת הָעֲבָדִים: ח אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר-לֹא* יַעֲדָה וְהַפְּדָה
 לְעַם נִכְרִי לֹא-יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בַּבְּגֹד-בָּהּ: ט וְאִם-לִבָּנוּ יִיעָדָהּ כַּמִּשְׁפָּט
 הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ: י אִם-אֶחָד יִקַּח-לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא
 יִגָּרַע: יא וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָהּ חֲנֹם אֵין כֶּסֶף: ס
 יב

ישראל / שלישי יב מִכָּה אִישׁ וְמוֹת מוֹת יוֹמָת: יג וְאִשֶּׁר לֹא
 צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידּוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה: ס
 יד וְכִי-יִדּוֹד אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבֻּחֵי תִקְחוּ
 לְמוֹת: טו וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: טז וְגִלְבֵּי אִישׁ וּמִכָּרָו
 וְנִמְצָא בִידּוֹ מוֹת יוֹמָת: טז וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: ס
 יז וְכִי-יִרְיֹבֵן אֲנָשִׁים וְהִכָּה-אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בֶּאֱבָן אֹן בְּאֶגְרֹף וְלֹא
 יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: יט אִם-יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל-מִשְׁעַנְתּוֹ
 וְנָקָה הַמִּכָּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפָא וְרָפָא: ס

Parashat T'rumah — פרשת תרומה

Exodus 25:1-16 — שמות פרק כ"ה

While Moses remains on Mount Sinai, God provides detailed instructions regarding the construction and decoration of the Mishkan. This Tabernacle is to house the Ark and allow the Divine Presence to dwell among the people of Israel.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּדִבְרֵי
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבֹ
תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי: ג וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב
וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת: ד וּתְכַלֶּת וְאֶרְגְּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים:
ה וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחָּשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:

לוי / שני וּשְׁמֹן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים: ז אַבְנֵי-שָׁהֶם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לְאַפֵּר וְלַחֲשֹׁן:
ח וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם: ט כָּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְרַאֶה אוֹתְךָ
אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל-כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: ס

ישראל / שלישי י וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֻצֵּי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחֻצֵּי
אֲרָפֹ וְאַמָּה וְחֻצֵּי רֹחֲבֹ וְאַמָּה וְחֻצֵּי קִמְתּוֹ: יא וְצִפִּיתְּ אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצַּפֶּנּוּ וְעָשִׂיתְ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב:
יב וְיִצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו
וְשָׁתִי טַבַּעַת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשָׁתִי טַבַּעַת עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית:
יג וְעָשִׂיתְ בְּדֵי עֻצֵּי שִׁטִּים וְצִפִּיתְ אֹתָם זָהָב: יד וְהִקְבַּאתְ אֶת-הַבָּדִים
בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הָאֲרוֹן לְשֵׁאת אֶת-הָאֲרוֹן בָּהֶם: טו בְּטַבַּעַת הָאֲרוֹן
יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: טז וְנִתְּתָ אֶל-הָאֲרוֹן אֵת הָעֹרֹת
אֲשֶׁר אֲתָן אֵלֶיךָ:

Parashat T'tzaveh — ברשת תצוה
 שמות פרק כ"ז — Exodus 27:20-28:12

God commands that a lamp, filled with oil, burn all night in the Mishkan, that priests serving therein wear holy garments, and that the High Priest wear a breastplate with twelve precious stones, one for each tribe. God provides direction for the consecration of Aaron and his sons as priests, and prescribes their duties.

כהן / ראשון כ וְאֵתָּה תִּצְוֶה | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לִמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: כא בָּאֶהָל מוֹעֵד מִחוּץ לַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְיֶה וּבְנֵי מִעֲרַב עַד־בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס כ"ח א וְאֵתָּה הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ לִי אֶהְיֶה נָדִב וְאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן: ב וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֶהֱרֹן אַחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: ג וְאֵתָּה תִּדְבֹּר אֶל־כָּל־חֻכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֹתָיו רוּחַ חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהֱרֹן לְקָדְשׁוֹ לְכַהֲנוֹ לִי: ד וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶר וּמַעֲלִיל וְכֹתֶנֶת תִּשְׁבָּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וַעֲשׂוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֶהֱרֹן אַחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ לִי: ה וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ

לוי / שני ו וַעֲשׂוּ אֶת־הָאֹפֶד וְהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשָׂה חֹשֶׁב: ז שְׁתֵּי כֹתֶפֶת חֹבֶרֶת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֹבֶר: ח וְחֹשֶׁב אֲפָדְתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כִּמְעַשְׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר: ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אֲבָנֵי־שָׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ישראל / שלישי י שֵׁשֶׁה מְשֻׁמֶתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשָּׁשָׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשְּׁנִית כְּתוּלֹדָתָם: יא מַעֲשָׂה חֹרֵשׁ אֶבֶן פְּתוּחִי חֹתָם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: יב וְשִׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כֹּתֶפֶת הָאֹפֶד אֶבֶן זָכָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אֶהְיֶה אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כֹתֶפָיו לְזָכָר: ס

Parashat Ki Tisa — פרשת כי תשא

Exodus 30:11-21 — שמות פרק ל'

God names Bezalel as chief artisan, to oversee the crafting of the Mishkan's appointments. God then presents Moses with two stone tablets, God's words etched upon them. In Moses' absence, however, the people have made a golden calf as a god. God sends Moses down; Moses sees the calf, and, in anger, shatters the tablets. God punishes the Israelites, whereupon Moses intercedes on their behalf. He then returns to Mount Sinai to receive a new set of tablets.

כהן / ראשון יא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: יב כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לַפְּקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כֶּכֶר נֶפֶשׁוֹ לַיהוָה בַּפְּקֹד אַתֶּם וְלֹא-יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפְּקֹד אַתֶּם: יג זֶה אֲנִי יִתְּנוּ כָל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים מִחֻצֵּית הַשָּׂקֶל בַּשָּׂקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׂקֶל מִחֻצֵּית הַשָּׂקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:

לוי / שני יד כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: טו הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֻצֵּית הַשָּׂקֶל לָתֵת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: טז וְלִקְחֹתָ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ

ישראל / שלישי יז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: יח וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֵצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: יט וְרָחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: כ בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּ לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: כא וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: פ

פרשת ויקהל — Parashat Va-yak-hel

Exodus 35:1-20 — שמות פרק ל"ה

The Israelites enthusiastically contribute precious materials for the Mishkan, until Bezalel finds there is more than enough to complete the work. Moses halts the donations. Bezalel crafts the Ark and other sacred furnishings of the Mishkan.

כהן / ראשון א וַיִּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּם: ב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כֹּל-הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: ג לֹא-תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: פ

לוי / שני ד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: ה קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב כָּל לֵב וּבִיאָה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֹׁת: ו וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: ז וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים: ח וְשֹׁמֶן לַמָּאֹר וּבִשְׂמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: ט וְאַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לְאַפֹּד וּלְחֹשֶׁן: י וְכָל-חֹכֶם-לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

ישראל / שלישי יא אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶת-אֹהֶלוֹ וְאֶת-מִכְסָּהוּ אֶת-קַרְסָיו וְאֶת-קַרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחָיו אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנָיו: יב אֶת-הָאֹרֶן וְאֶת-בָּדָיו אֶת-הַכַּפֹּת וְאֶת פָּרְכַּת הַמָּסָךְ: יג אֶת-הַשְּׁלֹתָן וְאֶת-בָּדָיו וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: יד וְאֶת-מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת-כְּלָיהָ וְאֶת-נִרְתֶּיהָ וְאֶת שֹׁמֵן הַמָּאֹר: טו וְאֶת-מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת-בָּדָיו וְאֶת שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: טז אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֶת-בָּדָיו וְאֶת-כָּל-כְּלָיו אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ: יז אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: יח אֶת-יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-יִתְדֹת הַחֹצֵר וְאֶת-מִיתְרֵיהֶם: יט אֶת-בִּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשֹׁרֵת בִּקְדָשׁ אֶת-בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: כ וַיַּעֲזֹאוּ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פרשת פקודי – Parashat P'kudei

שמות פרק ל"ח – Exodus 38:21-39:1

The children of Israel bring the completed parts of the Mishkan to Moses, who confirms that the work has been done as God commanded. Moses blesses the people. God now commands Moses to erect the Mishkan and to anoint the priests. God's glory then fills the Mishkan.

כהן / ראשון כא אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
פקד על-פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן-אהרן הכהן:
כב ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-אשר-צוה
יהוה את-משה: כג ואתו אהליאב בן-אחיסמר למטה-דן חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: ס

לוי / שני כד כל-הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים
שקל בשקל הקדש: כה וכסף פקודי העדה מאת כפר ואלף ושבע
מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: כו בקע לגלגלת
מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים: כז ויהי מאת כפר הפספס לצקת את אדני הקדש
ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הכפר כפר לאון:

ישראל / שלישי כח ואת-האלף ושבע המאות וחמשה
ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם:
כט ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים וארבע-מאות שקל:
ל ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת
ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: לא ואת-אדני
החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדות המשכן
ואת-כל-יתדות החצר סביב: ל"ט אומן-התכלת והארגמן
ותולעת השני עשו בגדי-שדר לשרת בקדש ויעשו את-בגדי
הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את-משה: פ

פרשת ויקרא — Parashat Va-yikra

ויקרא פרק א' — Leviticus 1:1-13

God instructs Moses regarding sacrifices, to be offered on the Mishkan's altar. The burnt-offering (olah), the grain-offering (minhah), the peace-offering (sh'lamim), the sin-offering (hattat), the guilt-offering (asham), and the sin-offering which varies according to one's means (korban oleh v'yored) are all described.

כהן / ראשון א וַיִּקְרָא* אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל
מוֹעֵד לֵאמֹר: בִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב
מִכֶּם קֶרְבַּן לַיהוָה מִן־הַבֹּהֶמָה מִן־הַבֶּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ
אֶת־קֶרְבָּנְכֶם: ג אִם־עֹלָה קֶרְבָּנוֹ מִן־הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה: ד וְסִמְנוּ יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:

א' ועירא

לוי / שני ה וּשְׁחַט אֶת־בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ
בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ו וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנֶּתְחָיָה:
ז וְנָתְנוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ:
ח וְעָרְכוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנֶּתְחָיִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפֶּדֶר
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: ט וְקָרְבוּ וּבָרְעוּ
יָרֵחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אֲשֶׁה
רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: ס

ישראל / שלישי י וְאִם־מִן־הַצֹּאן קֶרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־
הָעֵיזִים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ: יא וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
יב וְנָתַח אֹתוֹ לַנֶּתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פֶּדְרוֹ וְעָרְכוּ הַכֹּהֵן אֹתָם
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: יג וְהִקְרִיב וְהִבְרָעִים
יָרֵחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה
הוּא אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

פרשת צו — Parashat Tzav
ויקרא פרק ו' — Leviticus 6:1-11

God decrees that the altar fire burn continually, to be tended by Aaron and his sons. Further details of the offerings are presented, as well as a description of the priests' vestments. Moses sanctifies the Mishkan and the altar, and anoints the priests. After a consecration offering is made, Aaron and his sons remain secluded for seven days.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב צו
 אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל
 מִזְבֵּחַ* עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּהְיֶה בֹּקֶר בּוֹ:
 ג וְלֶבֶשׁ הַכֹּהֵן מִדֹּבַר וּמִכְנָסִי־בֹדֶן יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדֹּשָׁן
 אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 *מ' זעירא

לוי / שני ד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלֶבֶשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
 ה וְהוֹצִיא אֶת־הַדֹּשָׁן אֶל־מַחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּהְיֶה בֹקֶר בֹּקֶר וְלֹא תִכָּבֶה וּבֵיעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן יַעֲצִים בִּבְקָר בִּבְקָר
 וְעֵרָף עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: וְאֵשׁ תָּמִיד
 תִּהְיֶה עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה: ס

ישראל / שלישי ז וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן
 ח לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ט וְהָרִים מִמֶּנּוּ בַקֶּמֶץ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה
 י וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵת כָּל־הַלֵּבָנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
 יא רֵיחַ נִיחֹחַ אֲזַכְּרָתָהּ לַיהוָה: טו וְהִנֹּחַתָּה מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
 יז מִצֹּת תֹּאכַל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: יח וְלֹא
 יט תֹּאכְלוּ חֲמֵץ חֲלָקִים נִתְּנִי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קְדָשִׁים** הִוא כְּחֻטָּאת
 כ וְכֹאֲשֶׁם: כא כָּל־זָכָר בְּבָנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
 כב מֵאֲשֵׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: פ

***There is continuing debate about the first vowel in the word קדשים. It is vocalized here with a kamatz katan. Others read it with a kamatz gadol.*

פרשת שמיני — Parashat Sh'mini

ויקרא פרק ט' — Leviticus 9:1-16

Aaron and his sons emerge from the Mishkan on the eighth day of its consecration to make atonement for Israel. Aaron's two eldest sons, Nadav and Avihu, light "alien fire" on the altar, contrary to God's precepts, and are struck down. Moses instructs Aaron not to mourn; Aaron continues with his duties. Thereafter God lists the kosher and non-kosher animals. "You shall be holy," God asserts, "for I am holy."

כהן / ראשון אֲוִיֹהֵי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: בּ וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן קַח-לָךְ עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לְחֻטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה: ג וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׂעִיר-עִזִּים לְחֻטָּאת וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: ד וְשׁוֹר וְאַיִל שְׁלָמִים לְזֹבֶחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם: ה וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל-הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה: ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם בְּבוֹד יְהוָה:

לוי / שני וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קִרְב אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת-חֻטָּאתְךָ וְאֶת-עֹלֹתְךָ וְכַפֵּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲדַת הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת-קֶרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: ח וַיִּקְרַב אֹהֲרֹן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת-עֵגֶל הַחֻטָּאת אֲשֶׁר-לוֹ: ט וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֹהֲרֹן אֶת-הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יִצַק אֶל-יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ: י וְאֶת-הַחֹלֶב וְאֶת-הַכֶּלֶיֹת וְאֶת-הַיִּתְדֹת מִן-הַכֹּפֶל מִן-הַחֻטָּאת הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

ישראל / שלישי יא וְאֶת-הַבֶּשֶׂר וְאֶת-הָעוֹר שָׂרָף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: יב וַיִּשְׁחַט אֶת-הָעֹלָה וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי אֹהֲרֹן אֵלָיו אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: יג וְאֶת-הָעֹלָה הַמִּצְיָאוֹ אֵלָיו לְנִתְחִיָּה וְאֶת-הָרָאשׁ וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ: יד וַיִּרְחֹץ אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת-הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל-הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַה: טו וַיִּקְרַב אֶת קֶרְבַּן הָעָם וַיִּשָּׁח אֶת-שְׂעִיר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחֵטְהוּ וַיַּחֲטִיאוּהוּ כַּרְאשׁוֹ: טז וַיִּקְרַב אֶת-הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

פרשת תזריע — Parashat Tazria
ויקרא פרק י"ב — Leviticus 12:1-13:5

God teaches Moses the laws regarding physical purity, including purification after childbirth. The means of identification and purification of leprous skin diseases are set out, as are the laws concerning disposal of infected garments.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בַּדֶּבֶר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיֵּלֶד זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת
יָמִים כַּיְמֵי נִדַת דְּוֹתָהּ תִּטָּמָא: ג וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוּל בֶּשֶׁר עֶרְלָתוֹ:
ד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמִּי טְהֵרָה בְּכָל-קֹדֶשׁ
לֹא-תִגַּע וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד-מָלֵאת יָמֵי טְהֵרָה:

לוי / שני ה וְאִם-נָקְבָה תֵּלֵד וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כַּיְמֵי נִדַתָּהּ
וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל-דַּמִּי טְהֵרָה: וּבַמָּלֵאת |
יָמֵי טְהֵרָה לְבֶן א֤וּ לְבַת תָּבִיא בְּבֶשׂ בִּן-שְׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבִן-יוֹנָה
אוֹתָר לַחֲטָאת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן: ז וְהִקְרִיבֹ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטְהֵרָה מִמָּקָר דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיִּלּוּד לְזָכָר
אוּ לְנָקְבָה: ח וְאִם-לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ הִיא שֶׁהָ וְלִקְחָה שְׁתֵּי-תַרְסִים
אוּ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד לַחֲטָאת וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטְהֵרָה: ט

ישראל / שלישי י"ג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר: בְּאֵדָם כִּי-יָהִיָּה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ-סִפְחָת אוּ בִהְרֹת
וְהָיָה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוּ אֶל-אֶחָד
מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים: ג וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּעוֹר-הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בִּנְגַע
הַפֶּה | לָבֶן וּמֵרָאָה הַנֶּגַע עֲמֹל מַעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמְא אֹתוֹ: ד וְאִם-בִּהְרֹת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ
וְעֲמֹל אִין-מֵרָאָה מִן-הָעוֹר וְשָׁעָרָה לֹא-הָפֵךְ לָבֶן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן
אֶת-הַנֶּגַע שְׁבַעַת יָמִים: ה וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה הַנֶּגַע
עֲמֵד בְּעֵינָיו לֹא-פָשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים שְׁנִית:

פרשת מצורע — Parashat M'tzora

ויקרא פרק י"ד — Leviticus 14:1-12

God sets forth the last steps for the purification of a leprous person. God even provides laws for when the Israelites reach Canaan and own houses that show evidence of leprous plague. Lastly, God addresses the impurity associated with bodily emissions, including a woman's monthly cycle.

כהן / ראשון א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ב זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל-הכהן: ג ויצא הכהן אל-מחוז למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: ד וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהורות ועץ אלו ושני תולעת ואזב: ה וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-בלי-חרש על-מים חיים:

לוי / שני ואת-הצפור הקיפה יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם והצפור הקיפה בדם הצפור השחטה על המים החיים: ז והזה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפור הקיפה על-פני השדה: ח וכבס המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוז לאהל שבעת ימים: ט והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר:

ישראל / שלישי י וביום השמיני יקח שני-כבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: יא והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: יב ולקח הכהן את-הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:

פרשת אחרי מות — Parashat Aḥarei Mot

ויקרא פרק ט"ז — Leviticus 16:1-17

God instructs Aaron to purify the altar, the priests, and the people. To purify the people two goats are chosen: one as a sacrifice, the other as a scapegoat, to be sent off bearing Israel's sins. This ceremony of the Day of Atonement is to be "an eternal statute" on the tenth day of the seventh month. Other statutes, concerning animal slaughter and prohibited sexual relations, follow.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנָיו אֲהֵרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶל־יָבָא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֶרְאֶה עָלֶיךָ: ג בְּזֹאת יָבֹא אֲהֵרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאַיִל לַעֲלֹה: ד בְּתֹנֶת־בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבֹּשׁ וּמִכְנָסִי־בֵד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבִגְדָיו וּבְמִצְנֶפֶת בֶּד יַצְנֶנּוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרִתֹּץ בְּמִים אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשֵׁם: ה וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת וְאַיִל אֶחָד לַעֲלֹה: ו יוֹהֲקִירֵב אֲהֵרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכֹפֶר בָּעֶדוּ וּבְעֵדוּ בֵּיתוֹ:

לוי / שני ז וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהָעֶמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ח וְנָתַן אֲהֵרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגּוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֶל: ט וְהִקְרִיב אֲהֵרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וַעֲשָׂהוּ חֲטָאת: י וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֶל יַעֲמִיד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה: יא וְהִקְרִיב אֲהֵרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכֹפֶר בָּעֶדוּ וּבְעֵדוּ בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ:

ישראל / שלישי יב וְלָקַח מִלֵּאֵי־הַמִּחְתָּה גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָזָיו קִטְרֶת סָמִים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: יג וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה: יד עֵנַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: יו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קִדְמָה וּלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יִזָּה שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: טז וְשָׁחַט אֶת־הַשְּׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעָם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשָׂה אֶת־דָּמּוֹ בְּאֶשׁ עֲשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וּלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: טז וְכֹפֶר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִשְׁמַחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשָּׁכָן אֹתָם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם: יז וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה: יח בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עֲרִיצָתוֹ וְכֹפֶר בָּעֶדוּ וּבְעֵדוּ בֵּיתוֹ וּבְעֵדוּ כָּל־קְהָל יִשְׂרָאֵל:

פרשת קדושים — Parashat K'doshim

ויקרא פרק י"ט — Leviticus 19:1-14

"You shall be holy, for I, Adonai your God, am holy." God urges Israel to attain holiness by emulating God's holiness. The people of Israel are asked to show respect for parents and for Shabbat, to refrain from idolatry, have concern for the poor and the stranger, and avoid gossip, anger, and improper sexual behavior.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּדִבְרֵי
אֶל-כָּל-עַדְתֵּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ג אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ד אֶל-תִּפְנוּ אֶל-הָאֱלִילִם וְאֵלֵהִי מִסָּכָה לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לוי / שני ה וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם
תִּזְבְּחוּהוּ: ו בַּיּוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכֵל וּמִמַּחֲרֹת וְהַנּוֹתֵל עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: ז וְאִם הָאֵכָל יֹאכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה:
ח וְאִכְלֹו עֹונוֹ יֵשָׂא כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַזֹּאת מֵעַמִּי: ט וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת
שְׂדֵךְ לַקֹּצֵר וְלִקֵּט קִצִּירָךְ לֹא תִלְקֹט: י וּבִרְמֶה לֹא תַעֲזֹל וּפְרֹט
בִּרְמֶה לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ישראל / שלישי יא לֹא תִגְנוּבוּ וְלֹא-תִכְחָשׁוּ וְלֹא-תִשְׁקְרוּ אִישׁ
בְּעַמִּיתוֹ: יב וְלֹא-תִשְׁבְּעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקֹר וְחָלַלְתָּ אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה: יג לֹא-תַעֲשֶׂק אֶת-רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא-תִלֵּין פַּעֲלַת שְׂכִיר
אֶתָּה עַד-בֹּקֶר: יד לֹא-תִקַּח חֵרֶשׁ וּלְפָנֶיךָ עֹזֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל
וְרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

Parashat Emor — פרשת אמור

Leviticus 21:1-15 — ויקרא פרק כ"א

God sets laws for the priesthood. The sacred days are ordained. Shabbat and the Festivals — Pesah, Shavuot, and Sukkot — along with Rosh Hashanah and Yom Kippur are prescribed for all generations.

כהן / ראשון א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמְּיוֹ: ב כִּי אִם־לִשְׂאֹר
הַקֶּרֶב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: ג וּלְאִחָתוֹ הַבְּתוּלָה
הַקְרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא: ד לֹא יִטְמָא בְּעַל
בְּעַמְּיוֹ לְהַחֲלוֹ: ה לֹא־יִקְרַח* קֶרְחָה בְּרֹאשׁוֹ וּפָאֵת וְקָנָם לֹא יִגְלַחוּ
וּבִבְשָׁרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה: ו קֹדָשִׁים יִהְיוּ לַאלֹהִים וְלֹא יַחֲלִלּוּ שֵׁם
אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשִּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מְקַרִּיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ:
ז*קֶרְחוּ

לוי / שני ז אִשָּׁה זָנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה
מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קֹדֶשׁ הוּא לַאלֹהִיו: ח וּקְדוּשָׁתוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם
אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קֹדֶשׁ אָנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
ט וּבֵית אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחֲלֵ לְזָנוֹת אֶת־אִבִּיָּהּ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאִשׁ
תִּשְׁרָף: ס י וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ א שָׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמָלֵא אֶת־יָדָיו לְלִבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יַפְרֹעַ
וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם: יא וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
לֹא יִטְמָא: יב וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלִל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהִיו
כִּי יִזְרֹעַ שָׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהִיו עָלָיו אָנִי יְהוָה:

ישראל / שלישי יג וְהָיָא אִשָּׁה בְּבִתּוּלִיָּה יִקַּח: יד אֶלְמָנָה
וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זָנָה אֶת־אִלָּה לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמְּיוֹ יִקַּח
אִשָּׁה: טו וְלֹא־יַחֲלִיל זָרְעוֹ בְּעַמְּיוֹ כִּי אָנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: ס

פרשת בהר — Parashat B'har

ויקרא פרק כ"ה — Leviticus 25:1-13

God tells Moses that after Israel reaches Canaan, the land shall observe a seventh year of rest, a Shabbat, and lie fallow. After seven sabbatical cycles, every fiftieth year, a Jubilee shall be declared. In this hallowed year, Israel will "proclaim liberty throughout the land, unto all its inhabitants." Property will revert to its original owner and slaves will be free.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר:
ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תְבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה: ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כְּרֶמֶךְ וְאָסַפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ:

לוי / שני ד וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שַׁבַּת שַׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ
ה שַׁבַּת לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמֶךְ לֹא תִזְמֹר: ה אֵת סַפִּיחַ קְצִירְךָ
לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֵנְבֶיךָ נִזְרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ:
ו וְהִיָּתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לֶאֱכֹלָה לָךְ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאִמָּתְךָ
וּלְשִׁכְיֶיךָ וּלְתוֹשֶׁבֶיךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: ז וּלְבִהֶמְתְּךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בָּאֲרָצָה
תִּהְיֶה כָל-תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל: ח

ישראל / שלישי ח וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים
ט שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שַׁבְתוֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:
ט וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
י וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
י וּקְרִאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל-יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבֹתָם אִישׁ
אֶל-אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ: יא יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
יב שְׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סִפְיָחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ
אֶת-נִזְרֶיהָ: יג כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ
אֶת-תְּבוּאָתָהּ: יד בַּשָּׁנָה הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל-אֲחֻזָּתוֹ:

פרשת בחקותי — Parashat B'hukotai

ויקרא פרק כ"ו — Leviticus 26:3-13

"Observe My commandments," says God, and be rewarded; "reject My statutes," and suffer consequences. Yet despite this Tokhehah — this litany of dire warnings — God will not utterly reject Israel. God vows to remember the covenant made with Israel's ancestors.

כהן / ראשון ג אם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנִתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו: ה' וְהִשְׁגִּי לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁגִּי אֶת־זֶרַע וְאֶכְלֹתֶם לֶחֶמְכֶם לְשִׁבְעַת יָשָׁבְתֶם לְבִטָּח בְּאַרְצְכֶם:

לוי / שני וְנִתַּתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: ז' וְיִרְדְּפֶתֶם אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרָב: ח' וְיִרְדְּפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְּלוּ אִיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרָב: ט' וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֹתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם וְהִקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם:

ישראל / שלישי י וְאֶכְלֹתֶם יֶשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ: יא וְנִתַּתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֹתְכֶם: יב וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: יג אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵיטֵל לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלָךְ אֹתְכֶם קוֹמִמִיּוֹת: פ

פרשת במדבר — Parashat B'midbar

במדבר פרק א' — Numbers 1:1-19

In the second year after leaving Egypt, in the Sinai wilderness, God orders Moses to take a census of the people. God also determines the positioning of each tribe around the Tabernacle. The tribe of Levi is appointed to attend to the Mishkan and to aid the Kohanim.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאַהֲלֹ מוֹעֵד בְּאַחֲרָי לַחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי בִשְׁנַת הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: ב שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגָּלָתָם: ג מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבָּאתָם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן: ד וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמִּטָּה אִישׁ אִישׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא:

לוי / שני ה וְאַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוֹבֶן אֶלִּיָּצוֹר בֶּן-שְׁדִיאוֹר: ו לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיָּאֵל בֶּן-צוּרִישֶׁדִי: ז לְיְהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן-עֲמִינָדָב: ח לְיִשָּׁשְׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן-צוּעָר: ט לְזְבוּלֹן אֶלִּיאָב בֶּן-חֶלֶן: י לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִּישִׁמֶע בֶּן-עֲמִיחֹד לְמִנְשֶׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצוֹר: יא לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי: יב לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישֶׁדִי: יג לְאֲשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן-עֶכְרֹן: יד לְגָד אֶלִּיסָף בֶּן-דַּעוּאֵל: טו לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן: טז אֶלֶה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם:

*קְרִיאֵי

ישראל / שלישי יז וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת: יח וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחֲרָי לַחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְּנֻהֶם עַל-מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגָּלָתָם: יט כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי: ס

Parashat Naso — פרשת נשא

Numbers 4:21-37 — במדבר פרק ד'

The Levites are to dismantle the Tabernacle when Israel sets forth and to set it up again when Israel encamps. God forbids unclean persons to dwell in the camp. Priestly intervention is required in cases of marital infidelity or the breaking of a Nazirite vow of consecration to God. God trains Aaron to deliver Birkat Kohanim, the three-fold priestly blessing. The Mishkan is then dedicated.

כהן / ראשון כֹּהֵן וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּבְנֵשׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: כִּג מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד שְׁנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד: כִּז זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא:

לווי / שני כֹּה וַיִּשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְכֵּה פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: כו וְאֵת קַלְעֵי הַחֲצִיר וְאֶת־מִסְכֵּה פֶתַח שַׁעַר הַחֲצִיר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ: כז עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּרְשֹׁנִי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עַל־הֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם: כח זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגִּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּבְמִשְׁמֶרֶתָם בִּיד אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן: ס

ישראל / שלישי כט בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אוֹתָם: ל מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד שְׁנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: לא וזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבִרְיָחֵיו וְעַמּוּדָיו וְאֲדָנָיו: לב וְעַמּוּדֵי הַחֲצִיר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וִיתְדֹתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׁמַת תִּפְקֹדוּ אֶת־כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם: לג זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בִּיד אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן:

(Some conclude here.)

לד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וּנְשֵׁיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפַּחָתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: לה מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד שְׁנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד: לו וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: לז אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כָל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה: ס

Siddur Sim Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

פרשת בהעלותך — Parashat B'ha'alot'kha

במדבר פרק ח' — Numbers 8:1-14

God charges Aaron to light the seven-branched menorah. The Levites are purified; a second Pesah offering is ordained for those unable to participate in the first. Israel sets forth from Sinai. As the Ark is carried forward, Moses cries: "Arise, Adonai! May Your enemies be scattered; may Your foes be put to flight." When the Ark rests, Moses declares: "Adonai, may You dwell among the myriad families of Israel." In the wilderness, Moses' leadership is challenged several times.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בַּדֶּבֶר
אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת-הַנִּיֹּת אֶל-מוֹל' פְּנֵי הַמִּנְוָה
יֹאִירוּ שִׁבְעַת הַנִּירֹת: ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל-מוֹל' פְּנֵי הַמִּנְוָה
הָעֵלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה
מִקֻּשָּׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָהּ מִקֻּשָּׁה הוּא כַּמִּרְאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְוָה: פ

לוי / שני ה וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְקַח
אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: ז וְכַהֲנֵשׁ לָהֶם
לְטָהָרִם הִזָּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר עַל-כָּל-בִּשְׂרָם וְכִבְסוּ
בַּגִּדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: ח וְלָקְחוּ פֶר בֶּן-בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וּפְרִשְׁנִי בֶן-בָּקָר תִּקַּח תִּקַּח לְחֲטָאת: ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֱהֵל
מוֹעֵד וְהִקְדַּלְתָּ אֶת-כָּל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ישראל / שלישי י וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְכוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הַלְוִיִּם: יא וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת-הַלְוִיִּם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת יְהוָה:
יב וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת-הָאֱחָד
חֲטָאת וְאֶת-הָאֲחֵד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל-הַלְוִיִּם: יג וְהִעֲמַדְתָּ
אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנֶי בְנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:
יד וְהִבְדַּלְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:

פרשת שלח לך — Parashat Sh'lah L'kha

במדבר פרק י"ג — Numbers 13:1-20

Moses dispatches twelve spies to Canaan. Ten report that the land is unconquerable. The people panic, wanting to return to Egypt. Caleb and Joshua exhort Israel to fulfill God's plan. The uprising persists, and God condemns the people to wander in the desert for forty years. God also commands the wearing of tzitzit, to prompt Israel to remember and to observe all of God's mitzvot and to be holy before God, who has brought them out of Egypt to be their God.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב שְׁלַח-לְךָ אֲנָשִׁים וַיְתִירוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כָל נָשִׂיא בָהֶם: ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל-פִּי יְהוָה בָּלֵם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

לוי / שני ד וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכְוֹר: ה לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן שָׁפֵט בֶּן-חֹוֹרִי: ו לְמִטָּה יְהוּדָה פָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה: ז לְמִטָּה יִשָּׁשׁוּר יִגָּאֵל בֶּן-יִיסֹף: ח לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן-נוֹן: ט לְמִטָּה בִנְיָמִן פִּלְטִי בֶן-רָפּוּא: י לְמִטָּה זְבוּלֹן גְּדִיֵּאל בֶּן-סוּדִי: יא לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן-סוּסִי: יב לְמִטָּה דָּן עַמִּיֵּאל בֶּן-גַּמְלִי: יג לְמִטָּה אֲשֶׁר סֹתוּר בֶּן-מִיכָאֵל: יד לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-וּפָסִי: טו לְמִטָּה גָּד גֵּאוּאֵל בֶּן-מְכִי: טז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נוֹן יְהוֹשֻׁעַ:

ישראל / שלישי יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב וְעַלִּיתֶם אֶת-הָהָר: יח וּרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ מִה-הוּא וְאֶת-הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֶק הוּא הַרְפָּה הַמַּעַט הוּא אִם-רַב: יט וַיִּמָּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם-רָעָה וַיִּמָּה הָעָרִים אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַמְּצֻנָּה אִם בְּמִבְצָרִים: כ וַיִּמָּה הָאָרֶץ הַשְׂמֵנָה הוּא אִם-רָזָה הַיֵּשׁ-בָּהּ עַל אִם-אֵין וְהִתְחַזְקֹתָם וְלִקְחֹתָם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיְמִיִּם יְמִי בְכוּרֵי עֲנָבִים:

פרשת קרח — Parashat Korah
במדבר פרק ט"ז — Numbers 16:1-13

Korah leads a rebellion against Moses and Aaron. God causes the earth to open, swallowing Korah and his followers. These deaths lead to grumbling among the people, further provoking God's wrath. A plague befalls the people, killing many. God arranges for a divine sign — the flowering of Aaron's rod — to affirm his priesthood and quiet the people. God reiterates the duties of priests and Levites.

כהן / ראשון א וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִיָּהִם בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: ב וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם וְנָשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שֵׁם: ג וַיִּקְהֻלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קֹדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהֹל יְהוָה:

לוי / שני ד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: ה וַיִּדְבֹּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וַיָּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַרְבוּ יִקְרִיב אֵלָיו: ו זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחֲתוֹת קָרַח וְכָל־עֵדָתוֹ: ז וּתְנִיבֶהֶן | אֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן | קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחוּר וְהָיָה הָאֵשׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי:

ישראל / שלישי ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַע־נָא בְנֵי לֵוִי: ט הִמָּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשֹׁרְתָם: י וַיִּקְרַב אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיהָ בְּנֵי־לֵוִי אֹתָהּ וּבִקְשָׁתָם גַּם־כִּדְהֶנָּה: יא לָכֵן אֹתָהּ וְכָל־עֵדָתָהּ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִה־הוּא כִּי תִלְוֶנָּה* עֲלֵיו: יב וַיִּשְׁלַח מֹשֶ�ה לִקְרֹא לְדָתָן וּלְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה: יג הִמָּעַט כִּי הִעֲלִיתֶנּוּ מֵאֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתֶנּוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּחֲרַר עֲלֵינוּ גַם־הַשְׁתַּחֲרַר: *תִּלְוֶנָּה

Parashat Hukat — פרשת חקת

Numbers 19:1-17 — במדבר פרק י"ט

God ordains the sacrifice of a red heifer to purify those having contact with the dead. Miriam dies. When the people complain about a lack of water, Moses strikes a rock, instead of speaking to it as God instructs; consequently, God informs Moses that he may not enter the promised land. The Israelites skirt Edom when it refuses them safe passage. Aaron dies. After conquering the Canaanites and Amorites, Israel encamps in Moab, across the Jordan from Jericho.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:
ב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דִּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיקָחוּ
ג אֵלֶיהָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא-עֲלָה עָלֶיהָ עַל:
ד וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
ו שָׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו: ד וּלְקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאַצְבָּעוֹ וְהִזָּה
ז אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פַּעַמִּים: ח וְשָׂרַף אֶת-הַפָּרָה
ט לְעֵינָיו אֶת-עֵרָה וְאֶת-בִּשְׂרָה וְאֶת-דָּמָה עַל-פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף: י וּלְקַח
יא הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֲזֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תּוֹךְ שְׂרֹפַת הַפָּרָה:
יב **לוי / שני** יז וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרֹחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמֵּיִם
יח וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב: יט וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס
כ בְּגָדָיו בַּמֵּיִם וְרֹחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמֵּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב: כא וְאִישׁ
כב טָהוֹר אֶת אֹפֶר הַפָּרָה וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בַּמָּקוֹם טָהוֹר וְהִזִּיתָה
כג לַעֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדָּה חֲטָאת הָהוּא:

ישראל / שלישי יד וְכִבֶּס הָאֹהֶל אֶת-אֹפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו
טו וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב וְהִזִּיתָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם:
טז יא הַנֶּגַע בָּמֶת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: יז הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ
יח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם-לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יט וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: כ יג כָּל-הַנֶּגַע בָּמֶת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת
כא וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת-מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
כב כִּי מִי נִדָּה לֹא-יִזְחַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ בּוֹ: כג זֹאת הַתּוֹרָה
כד אָדָם כִּי-יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל-הַבָּא אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
כה יְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: כו וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו
כז טָמֵא הוּא: כח וְכָל אֲשֶׁר-יִגַּע עַל-פָּנָי הַשֹּׂדֶה בְּחִל-חֶרֶב אוֹ בָּמֶת
כט אוֹ-בַעֲצָם אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר יְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: לו וְלִקְחוּ לְטָמֵא
לז מִעֵפֶר שְׂרֹפַת הַחֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל-כָּלִי:

פרשת בלק — Parashat Balak
במדבר פרק כ"ב — Numbers 22:2-12

Balak, king of Moab, sends for a diviner, Balaam, to curse the Israelites, so that Moab might drive them off. Balaam refuses, as God orders. Balak offers more gold; Balaam sets out. Yet his ass sees what Balaam cannot — God's angel bars the way. Balaam then perceives his folly, atones, and proceeds as God's messenger. "Mah tovu," says Balaam, overlooking the Israelite camp. "How lovely are your dwellings, people of Jacob." Balak angrily dismisses Balaam, who divines Moab's fall. Yet Israel, seduced by Midianites, indulges in harlotry and idolatry.

כהן / ראשון בַּיּוֹרָא בִּלְקָן בֶּן־צִפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי: גּוֹיִגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מָאֵד כִּי רִב־הוּא
 וַיִּקְץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עֲתֵה
 יִלְחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סִבִּיבֵתֵינוּ כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה
 וּבִלְקָן בֶּן־צִפּוֹר מִלֶּךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא:

לוי / שני הַיִּשְׁלַח מִלְאָכִים אֶל־בָּלָעַם בֶּן־בְּעוֹר
 פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקִרְא־לּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 עָם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֵה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי:
 וְעַתָּה לְכֶ־נָּא אֲרַה־לִּי* אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי
 אוּלִי אוֹכֵל נֶבֶה־בּוֹ וְאֶגְרֹשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתִי אֶת אֲשֶׁר
 תַּבְרֹךְ מִבְרָךְ וְאֲשֶׁר תָּאֵר יוֹאֵר: וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן
 וְקִסְמִים בִּידֵם וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבַר בִּלְקָן:

ישראל / שלישי הַיִּנְאֹמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלֵּילָה וְהַשָּׁבִתִּי
 אֶתְכֶם דְּבַר כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׁרֵי־מוֹאָב עִם־בָּלָעַם:
 ט וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר
 בָּלָעַם אֶל־הָאֱלֹהִים בִּלְקָן בֶּן־צִפּוֹר מִלֶּךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי: יֵהִי הִנֵּה
 הָעָם הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ עֲתֵה לְכֶ־קְבֹּה־לִּי* אֹתוֹ
 אוּלִי אוֹכֵל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו: יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם
 לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת־הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא:

*There is continuing debate about the first vowel in the words ארה and קבה. They are vocalized here with a kamatz katan. Others read them with a kamatz gadol.

Parashat Pinhas — פרשת פנחס

Numbers 25:10-26:4 — במדבר פרק כ"ה

God rewards Pinhas, Aaron's grandson, for zealously halting Israel's transgressions. A new census is taken — in order to divide Canaan proportionately. The daughters of Z'lofhad, who died without sons, successfully claim his portion. God now orders Moses into the mountains to look out over the promised land before he dies. Moses asks God to appoint a successor first, and Joshua receives the charge. God then instructs Moses regarding the daily and Festival offerings.

כהן / ראשון יוֹדִיבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יֵאָמְרוּ אֲנִי וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־זִלְפָּדָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁב אֶת־חֲמֹתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֻם אֶת־קִנְיָאֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כְלִיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֹתַי: יֵב לָכֵן אֶמַר הִנְנִי נֹתֵן לָו אֶת־בְּרִיתִי שְׁלֹום:

* קטיעא

לוי / שני יְהִי־הִיְתָה לָו וְלִזְרַעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תִּפְתַּח אֲשֶׁר קִנְיָא לְאֱלֹהֵיו וַיִּכְפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוֹשֻׁעַ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכֹה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶן־סִלּוֹא נָשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: טו וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכֹה הַמִּדְיָנִית כְּזָבִי בֶּת־צֹר רָאשׁ אֲמוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא: פ

ישראל / שלישי טו וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יִצְרָר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם: יח בִּי־צִרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיָּהֶם אֲשֶׁר־נָבְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעֹר וְעַל־דְּבַר כְּזָבִי בֶּת־נָשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמָּכֹה בְּיוֹם־הַמִּגֹּפֶה עַל־דְּבַר פְּעֹר: כ"ו א וְהִי אַחֲרֵי הַמִּגֹּפֶה פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: ב שְׂאֹם אֶת־רֹאשׁ פְּלִעְדָּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלִי־צֶאֱצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: ג וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בַּעֲרֹבֶת מוֹאָב עַל־יְרֵדָן יְרוּחוֹ לֵאמֹר: ד מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

Parashat Matot — פרשת מטות
 במדבר פרק ל' — Numbers 30:2-17

Moses counsels Israel about vows. God bids him wage war against Midian, to avenge the Israelites who were led astray. Midian is defeated, the spoils of war divided. The tribes of Reuben, Gad, and half of Menasheh ask to settle east of the Jordan where their cattle can thrive. Moses agrees, provided they first help conquer Canaan.

כהן / ראשון בַּיּוֹדֵבָר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: גַּאִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לַיהוָה אוֹ־הַשְּׁבַע שְׁבַעַה לְאִסָּר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיָּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: וְיֹאשָׁה כִּי־תִדָּר נָדָר לַיהוָה וְאִסָּרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרֶיהָ: הוֹשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְוָהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְיֹאמֶ־הֵנִיא אָבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ וְאִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֶתָּה: וְיֹאמְדִּהּ תִּהְיֶה לְאִישׁ וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ: הוֹשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: טוֹאֵם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יֵנִיא אוֹתָהּ וְהִפָּר אֶת־נִדְוָהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ:

לוי / שני יוֹנָדָר אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: יֹא וְיֹאמֶ־בֵּית אִשָּׁה נִדְרָהּ אוֹ־אִסָּרָהּ אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשַׁבְּעָה: יִב וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֶתָּה וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: יג וְיֹאמְDִּהָּ יִפָּר אֶתָּם | אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וְלִאִסָּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִשָּׁה הַפָּרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ:

ישראל / שלישי יִי כָל־נָדָר וְכָל־שְׁבַעַת אִסָּר לַעֲנֹת נַפֶּשׁ אִשָּׁה יִקִּימֶנּוּ וְאִשָּׁה יִפָּרְנוּ: טו וְיֹאמְDִּהָּ יַחֲרִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהַקִּים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּים אֶתָּם כִּי־הַחֲרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: טז וְיֹאמְDִּהָּ יִפָּר אֶתָּם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֹנֶהָ: יז אֵלֶּה הַחֲקִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבָתּוֹ בְּנַעֲרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ: פ

פרשת מסעי — Parashat Mas-ei
במדבר פרק ל"ג — Numbers 33:1-10

Moses has recorded, stage by stage, the journeys of the children of Israel: from Egypt to Sinai, from Kadesh to Edom. Now, "in the plains of Moab by the Jordan near Jericho," God describes the extent of Israel's inheritance. God provides for the division of Canaan, and for the establishment of Levitical cities and cities of refuge.

כהן / ראשון א אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעִבְאֲתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם
 לַמַּסְעִיָּהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: ג וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס
 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח
 יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם:

לוי / שני ד וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֶת אֲשֶׁר הִפָּה יְהוָה
 בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבִאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: ה וַיִּסְעוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסֹכֶת: ו וַיִּסְעוּ מִסֹּכֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם
 אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר:

ישראל / שלישי ז וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי בַעַל צֶפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: ח וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ
 בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ
 בַּמָּרָה: ט וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינָת
 מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: י וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:

פרשת דברים — Parashat D'varim
דברים פרק א' — Deuteronomy 1:1-11

Moses informs the people that God will not allow him to enter the promised land. Joshua will lead them. Recalling the events and battles that have led to this day, Moses assures the people of God's protection as they embark upon their conquest of Canaan: "You shall not fear them, for Adonai your God does battle for you."

כהן / ראשון אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבָּר בְּעֶרְבָה מִזֶּה סוּף בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תַּפֵּל וּלְבֵן וַחֲצֹרֹת וְדִי זָהָב: בִּאֲחֻד עֶשְׂרֵי יוֹם מִחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר-שֹׁעִיר עַד קִדְשׁ בְּרִנֵּעַ: גִּוְיָהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשִׂיתִי-עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהֵם:

לוי / שני וְאֶחָדִי הִפְתּוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן וְאֵת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בַּעֲשֻׁתָּרֶת בְּאֶדְרָעִי: הַבְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאַרְץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר: וַיְהִי אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב-לָכֶם שָׁבַת בְּהַר הַזֶּה: זַפְּנוּ | וְסַעֲדוּ לָכֶם וּבָאוּ הָרָה הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׂכֵנֵי בְּעֶרְבָה בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחוּף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת:

ישראל / שלישי הִרְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת-הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם: טוֹאֲמֵר אֲלֵכֶם בַּעֲת הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אוּכַל לְבַדִּי שָׂאת אֶתְכֶם: וַיְהִי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וַהֲנִיכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

פרשת ואתחנן — Parashat Va-et-hanan

דברים פרק ג' — Deuteronomy 3:23-4:8

Moses tells of his failure to persuade God to let him enter Canaan. He exhorts the Israelites to follow God's statutes — and to teach them to their children and their children's children. In a second address, Moses recalls the Revelation at Sinai and restates the Ten Commandments. He then proclaims: "Sh'ma Yisra-el — Hear, O Israel: Adonai is our God, Adonai alone."

כהן / ראשון כג וְאַתְּחַנֵּן אֶל־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר:
כד אֲדֹנֵי יְהוָה אַתָּה הַחַלּוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּךְ וְאֶת־יְדֹךְ
הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתֶךָ:
כה אַעֲבֹרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנִן:

לוי / שני כו וַיַּתְעֲבֹר יְהוָה בִּי לִמְעַנְכֶּם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־תּוֹסֵף דִּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדֶּבֶר הַזֶּה: כז עֲלֵה!
ראש הפסוקה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִרְחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ
כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: כח וְצִוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחֻזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ
כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה: כט וַנָּשָׁב בָּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר: פ

ד' א וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד
אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאֲתֶם וּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: ג לֹא תִסְפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּוֶּה
אֲתֶכֶם וְלֹא תִגָּרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
מַצִּוֶּה אֲתֶכֶם: ג עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי
כִל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרָי בַּעַל־פְּעוֹר הַשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְּרָבָה:
ד וְאַתֶּם הַדִּבְקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

ישראל / שלישי ה הִרְאֵה | לְמַדְתִּי אֲתֶכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים
כְּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בִּקְרֹב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ: ו וּשְׁמִרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶם וּבִינְתְּכֶם לַעֲיִנִי
הַעֲמִים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאַמְרוּ רַק עַם־חֲכָם וְנָבוֹן
הָגוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה: ז כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו
כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו: ח וּמִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

פרשת עקב — Parashat Ekev

דברים פרק ז' — Deuteronomy 7:12-8:10

Moses promises that if the people follow God's path, divine blessing and abundance will be theirs. Moses tells them not to fear the nations they will battle, yet warns against arrogance. They should never forget that it is God who will give them the land. Moses reminds Israel of the sin of the golden calf and God's forbearance, God's miracles in Egypt, at the Sea of Reeds, and in the desert.

בהן / ראשון יבִּיְהוֹהִי | עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשָׁפְטִים
הָאֵלֹהִים וְשִׁמְרֵתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַרְתֶּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית
וְאֶת־הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: יִגְוֹאֲהֶבָהּ וּבְרַכָּהּ וְהִרְבָּהּ
וּבְרַכָּהּ פְּרִי־בִטְנָהּ וּפְרִי־אֲדָמָתָהּ דִּגְנוֹתָ וְתִירֹשָׁהּ וְיִצְהָרָהּ שְׁגֵר־אֶלְפִיךָ
וַעֲשִׂיתָ צֶאֱנָה עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֶת לָךְ:
יִדְּבָרְךָ תְּהִיָּה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עָקָר וַעֲקָרָהּ וּבְבָה־מֶתֶךָ:
טוֹ וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָה
לֹא יִשְׁיִמְךָ בָּהּ וְנִתְּנָם בְּכָל־שָׁנָאִיךָ: טוֹ וְאֶכְלֶתָ אֶת־כָּל־הָעֲמִים
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תַחֲוֶס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: ס יִכִּי תֹאמַר בְּלִבִּי רַבִּים
הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכֵל לְהוֹרִישָׁם: יח לֹא תִירָא מֵהֶם
זָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַפְּרָעָה וּלְכָל־מִצְרָיִם:
יט הַמִּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֲתֹת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה
וְהַזֹּרֵעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיַעֲשֵׂהָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אֵתָה יָרָא מִפְּנֵיהֶם: כ וְגַם אֶת־הַצָּרָעָה יִשְׁלַח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנְּשָׁאִרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֶיךָ: כא לֹא
תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקֶרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא:

לוי / שני

כב וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ
 מַעֲט מַעֲט לֹא תוּכַל בְּלָתָם מִלֵּךְ פֶּן-תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:
 כג וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מִהוֹמָה גְדֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם:
 כד וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהֶאֱבַדְתָּ אֶת-שָׁמָיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 לֹא-יִתְּיָצֵב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׁמֹדָה אֹתָם: כה פִּסִּילִי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּשְׁרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא-תַחֲמוֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָ לָךְ פֶּן תִּקְשַׁח בּוֹ
 כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: כו וְלֹא-תִבְיֵא תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ
 חָרָם כְּמֹהוּ שָׁעָן | תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲב | תִּתְעַבְבוּ בִּי-חָרָם הוּא: פ
 ח' א כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיִין
 וְרִבִּיתֶם וּבִאֲתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם:
 ב וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה
 בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתָּךְ לָדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתְּשֹׁמֵר מִצְוֹתַי*
 אִם-לֹא: ג וַיַּעֲנֶךָ וַיַּרְעִבְךָ וַיֹּאכְלֶךָ אֶת-הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן
 אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי
 עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה יַחֲיֶה הָאָדָם:

*מִצְוֹתָיו

ישראל / שלישי

ד שְׁמֹלֶתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַלֶיךָ וְרִגְלְךָ לֹא
 בָּצָקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: ה וַיִּדְּעָתָ עַם-לִבְבְּךָ כִּי בָאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ
 אֶת-בָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ: ו וְשָׁמַרְתָּ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לָלֶכֶת בְּדַרְכּוֹ וּלְרִאֲהָ אֹתוֹ: ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶךָ אֶל-אֶרֶץ
 טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וּתְהַלְמֹת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר:
 ח אֶרֶץ חָטָה וְשַׁעֲרָה וְגִפּוֹן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן וְדִבְשׁ:
 ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפָּנָה תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם לֹא-תַחֲסֹר כָּל בָּהּ
 אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרָזָל וּמִהַרְרֵיהָ תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת: י וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ
 וּבִרְכַּתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ:

Parashat R'ei — ברשת ראה

דברים פרק י"א — Deuteronomy 11:26-12:10

"I set before you this day a blessing and a curse," Moses says, contingent on whether Israel observes God's laws. Once Israel enters the land and dwells in safety, God will choose a place where the Divine Presence shall abide. There Israel will rejoice and bring offerings. Moses cautions against idolatry and false prophecy, and reminds Israel to observe the three pilgrimage Festivals.

כהן / ראשון כוֹרְאָה אֲנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: כּוֹ אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם: כִּי וְהַקְלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתֶּם: ס כֹּט וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בֹא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הָרְגָזִים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הָר עֵיבָל: ל הִלֵּא-הֵמָּה בַעֲבֹר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַפְּנִיעִי הַיֹּשֵׁב בַּעֲרֶבָה מוֹל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֱלוֹנֵי מֶרֶה: לא כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן לָבֹא לְרִשֹּׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וְיִרְשְׁתֶּם אֹתָהּ וְיִשְׁבַּתֶּם-בָּהּ:

לוי / שני לֹב וְשִׁמְרַתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: י"ב אֲלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: ב אַבְדִּי תִּאֲבָדוּן אֶת-כָּל-הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים הָרְמִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: ג וְנִתְצַתֶּם אֶת-מִזְבְּחֵיהֶם וְשִׁפְרַתֶּם אֶת-מִצְבְּחֵיהֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדַּעְנוּ וְאִבַּדְתֶּם אֶת-שִׁמְם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא: ד לֹא-תַעֲשׂוּן כֹּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ה כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה:

ישראל / שלישי וְהֵבֵאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיתִיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂי תִיתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָחֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם: ז וְאִכַּלְתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם כָּל-לֵב מִשְׁלַח יֶדְכֶם אִתְּכֶם וּבִתְיִכֶם אֲשֶׁר בְּרָכָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: ח לֹא תַעֲשׂוּן כָּל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל-הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: ט כִּי לֹא-בֵאתֶם עַד-עֵתָה אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: י וְעַבְרַתֶּם אֶת-הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אִתְּכֶם וְהָיִיחַ לָכֶם מִכָּל-אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבַּתֶּם-בָּטָח:

Parashat Shof'tim — פרשת שופטים

Deuteronomy 16:18-17:13 — דברים פרק ט"ז

Moses addresses the need for judges in the new land. The people, if they wish, may have a king, chosen by God. Priests and Levites will serve at a place of God's choosing. God will also raise up a prophet, like Moses himself, to instruct the people; diviners and magicians are not to be consulted. Moses reiterates the laws establishing cities of refuge and presents laws of warfare.

כהן / ראשון יח שופטים ושטרנים תתן להם בכל־שעריך אשר יהיה אלהיך נתן להם לשבטיהם ושפטו את־העם משפט־צדק: יט לא־תטה מושפט לא תפיר פנים ולא־תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: כ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את־הארץ אשר־יהיה אלהיך נתן להם: ס

לוי / שני כא לא־תטע להם אשורה בלעץ אצל מוצב יהיה אלהיך אשר תעשה־להם: כב ולא־תקים להם מצבה אשר שגא יהיה אלהיך: ס י"ז א לא־תזבח ליהיה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהיה אלהיך הוא: ס ב כִּי־ימצא בקרבך באחד שעריך אשר־יהיה אלהיך נתן להם איש או־אשה אשר יעשה את־הרע בעיני יהוה־אלהיך לעבר בריתו: ג ויהי ויעבד אלהים אחרים וישתחו לָהֶם ולשִׁמְשֵׁם או לירח או לכל־צבא השמים אשר לא־צויתי: ד והגד־להם ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: ה והוצאת את־האיש ההוא או את־האשה ההוא אשר עשו את־הדבר הרע הזה אל־שעריך את־האיש או את־האשה וסקלתם באבנים ומתו: ו על־פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על־פי עד אחד: ז יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל־העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: פ ח כי יפלא ממך דבר למשפט בין־דם לדם בין־דין לדיון ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ט ובאת אל־הכהנים הלויים ואל־השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו להם את דבר המשפט: י ועשית על־פי הדבר אשר יגידו להם מן־המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורה:

ישראל / שלישי יא על־פי התורה אשר יורה ועל־המשפט אשר־יאמרו להם תעשה לא תסור מן־הדבר אשר־יגידו להם ימין ושמאל: יב והאיש אשר־יעשה בזהו לבלתי שמע אל־הכהן העמד לשרת שם את־יהוה אלהיך או אל־השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: יג וכל־העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: ס

Parashat Ki Tetzei — פרשת כי תצא
Deuteronomy 21:10-21 — דברים פרק כ"א

Moses instructs Israel regarding inheritance, the return of lost objects, usury, and divorce, among other issues. Oppression of hired workers is forbidden; kindness to the stranger, orphan, and widow is mandated. Weights and measures must be accurate. To God, "whoever deals dishonestly" is abhorrent. Abhorrent also were Amalek's actions in attacking Israel's stragglers; Israel must never forget.

כהן / ראשון י כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַיִּנְתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשִׁבִיתָ שְׂבִיָּו: יא וְרֵאִיתָ בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יִפְת־תָּאָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלִקַּחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה: יב וְהֵבֵאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: יג וְהִסֵּרָהּ אֶת־שְׂמֹלֶת שְׂבִיָּהּ מֵעַלֶּיהָ וַיִּשְׁבְּהָ בְּבֵיתְךָ וּבְכֶתֶךָ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֲרַיִם כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָהּ וְהָיְתָה לָּךְ לְאִשָּׁה: יד וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָת בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְּעַמְרָ בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ: ס

לוי / שני טו כִּי־תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה וַיִּלְדוּ־לּוֹ בָּנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשִׁנְיָאָה: טז וְהָיָה בְיוֹם הַנִּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוֹכֵל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פָּנָיו בֶּן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר: יז כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יָפִיר לְתֹת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בָּכָל אֲשֶׁר־יִמָּצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנֹלוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה: ס

ישראל / שלישי יח כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: יט וַתִּפְּשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שֹׁעַר מִקְמוֹ: כ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בָּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹלָנוּ זוֹלָל וְסָבָא: כא וְרִגְמָמוּהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וּמָת וּבִעֲרֹתָ הָרָע מִקֶּרְבְּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ: ס

Parashat Ki Tavo — פרשת כי תבוא

Deuteronomy 26:1-15 — דברים פרק כ"ו

The people are to take the new land's first fruits to God's holy place. There they shall recount to the priest their history — from Abraham to Egypt to that very day. "You have affirmed this day that Adonai is your God," concludes Moses. In turn, Adonai will take Israel as a treasure, a holy people. After crossing the Jordan, Israel is to inscribe the Torah on stone pillars and conduct rites to affirm the covenant with God.

כהן / ראשון א וְהָיָה כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וִישְׁבַּת בָּהּ: ב וּלְקַחְתָּ מִרְאשִׁית |
כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְרֵא מֵאֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ וְשָׂמַתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשָׁכֶן שְׁמוֹ שָׁם: ג וּבָאתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֶיךָ הָהֵם
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:

לוי / שני ד וּלְקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ה וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי
וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיֵּגֶר שָׁם בְּמִתִּי מֵעֵט וַיְהִי-שָׁם לִגְוִי גָדוֹל עַצוֹם וָרֹב:
וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: ז וַנִּצְעֵק
אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת-עֲנֵינוּ
וְאֶת-עֲמָלָנוּ וְאֶת-לַחֲצֵנוּ: ח וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ
נְטוּיָה וּבִמְרֹא גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּים: ט וַיְבִאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדָבָשׁ: י וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי
אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנֵּחֹתִי לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יא וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר
נָתַן-לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אִתָּהּ וְהִלְוִי וְהָגֵר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ס

ישראל / שלישי יב כִּי תִבְלָה לַעֲשֹׂר אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂר תְּבוּאוֹתְךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלְוִי לֶגֶר לִיתוֹם וְלֵאלֻמָּנָה
וְאֶבְלָו בַּשְּׁעָרֶיךָ וּשְׁבָעוּ: יג וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעִרְתִּי הַקֹּדֶשׁ
מִן-הַבֵּית וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי וְלֶגֶר לִיתוֹם וְלֵאלֻמָּנָה בְּכָל-מִצְוֹתְךָ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: יד לֹא-אֲבִלְתִּי בְּאֵני מִמֶּנּוּ
וְלֹא-בְעִרְתִּי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: טו הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ
מִן-הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לֵאבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדָבָשׁ: ס

פרשת נצבים — Parashat Nitzavim
דברים פרק כ"ט — Deuteronomy 29:9-28

Moses asks the people to embrace God's covenant, for themselves as well as for the generations yet unborn. Moses foresees periods of Divine anger and reconciliation, of exile and return. He assures Israel that God's commandments are attainable, neither baffling nor beyond reach, not in heaven nor beyond the sea. "I have set before you life and death, the blessing and the curse," Moses concludes. "Therefore choose life, so that you may live."

כהן / ראשון ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שביטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל:
 יטפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחניף מחטב עציף עד שאב
 מימיה: יא לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
 אלהיך פרת עמך היום:

לוי / שני יב למען הקים-אתך היום | לו לעם והוא
 יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב: יג ולא אתכם לבדיכם אנכי פרת את-הברית הזאת
 ואת-האלה הזאת: יד כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
 יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

ישראל / שלישי טו כִּי־אַתֶּם יֹדְעֹתֶם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: טז וַתֵּרְאוּ
 אֶת־שְׁקוּצֵיהֶם וְאֵת גְּלָלֵיהֶם עַץ וְאֶבֶן בֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עֲמָהֶם:
 יז פְּנִי־יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שִׁבְט אֲשֶׁר לָבְנוּ
 פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם
 פְּנִי־יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: יח וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי
 הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהוָה־לִּי כִּי בִשְׁרֹוֹת
 לְבִי אֵלַי לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצִּמְמָה: יט לֹא־יֵאבֹדָה יְהוָה סֶלַח
 לוֹ כִּי אֲזַיַּעֲשֶׂן אֶף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים
 הַכְּתוּבָה בְּסִפְרֵי הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
 כ וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֱלֹת הַבְּרִית
 הַכְּתוּבָה בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה הַזֶּה: כא וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם
 אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאֲחֵרֵיכֶם וְהִנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ
 אֶת־מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ:
 כב גִּפְרִית וּמִלֵּחַ שְׂרָפָה כָּל־אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־
 יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב כִּמְהֻפָּכֶת סֶדֶם וְעַמְרֹה אֲדָמָה וְצִבְיִים* אֲשֶׁר
 הָפָךְ יְהוָה בְּאָפּוֹ וּבְחֻמָּתוֹ: כג וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה
 כָּכָה לָאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: כד וְאָמְרוּ עַל
 אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר בְּרַת עֲמָם
 בְּהוֹצִיאֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: כה וַיִּלְכּוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:
 כו וַיַּחֲרִי־אֵף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהַבִּיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה
 הַכְּתוּבָה בְּסִפְרֵי הַזֶּה: כז וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
 וּבְחֻמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכְם** אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה:
 כח הַנִּסְתַּתֵּר לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ* עַד־עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ס

*וְצִבְיִים **ל' רבתי *נקוד על לנו ולבנינו ע

פרשת וילך — Parashat Va-yelekh
דברים פרק ל"א — Deuteronomy 31:1-13

Moses now tells Israel that he can go no further. Joshua shall lead the people over the Jordan, and God will go before them. Moses writes out the law, the Torah, and entrusts it to the priests, with instructions for it to be read every Sabbatical year. Even so, God apprises Moses that the people will indeed break the covenant. God has Moses compose a song that will bear witness to God's actions and intentions.

כהן / ראשון א וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֹאָה וְעֹשִׁיִּים שְׁנֵה אֲנָכִי הַיּוֹם
 לֹא־אוּכַל עוֹד לַעֲזֹאת וּלְבֹאֹת וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
 הַזֶּה: ג יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עָבַר לִפְנֵיךָ הוּא־יִשְׁמְרִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 מִלִּפְנֵיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עָבַר לִפְנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

לוי / שני ד וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן
 וּלְעֹוג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אַתָּם: ה וּנְתַתָּם יְהוָה
 לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם:
 ו חֲזָקוּ וְאִמְצוּ אֶל־תִּירְאֹו וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא הַהוֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: ס

ישראל / שלישי ז וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי
 כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאִמְץ כִּי אַתָּה תְּבֹאֹת אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילֵנָה אוֹתָם: ח וַיהוָה הוּא |
 הַהוֹלֵךְ לִפְנֵיךָ הוּא יְהִיָּה עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:
 ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים
 אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: י וַיִּצֹו מֹשֶׁה אוֹתָם
 לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת:
 יא בָּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנוֹתָם:
 יב הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
 לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וִירְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: יג וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ
 לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ: פ

פרשת האזינו — Parashat Ha'azinu
דברים פרק ל"ב — Deuteronomy 32:1-12

"Let the earth hear the words of my mouth," sings Moses. He depicts Israel's future betrayal of God and God's ultimate forgiveness. His song completed, Moses again urges the people to observe "all the instructions of this Torah." God now orders Moses to ascend Mount Nebo, to behold from afar, before he dies, the land promised to Israel.

כהן / ראשון

וּתְשַׁמַּע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:	א הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה
תִּגַּל כְּטַל אִמְרָתִי	ב יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לִקְחֹי
וּכְרִבִּיּוֹם עַל־יַעֲשֹׁב:	ג כְּשֹׁעִירָם עַל־יִדְּשָׂא
הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ:	ד כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא

לוי / שני

כִּי כָל־דִּרְכָּיו מִשְׁפָּט	ה הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ
צְדִיק וְיֹשֶׁר הוּא:	ו אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹל
דֹּר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתֵּל:	ז שַׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמָם
עַם נָכַל וְלֹא חָכָם	ח הִלְיָהוּהָ תַּגְמְלוּזָאֵת
הוּא עֹשֶׂה וַיַּכְנִנֶה:	ט הַלּוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנָּה

זה רבתי. תיבה בפני עצמה.

ישראל / שלישי

בִּינוּ שָׁנוֹת דֹּר וָדֹר	י זָכַר יְמוֹת עוֹלָם
זְקִנָּה וַיֹּאמְרוּ לָהּ:	יא שְׂאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדֶךָ
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם	יב בְּהִנָּחֵל עֲלִיוֹן גּוֹיִם
לְמַסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	יג יִצֵּב גְּבֻלַּת עַמִּים
יַעֲקֹב חָבַל נִחֲלָתוֹ:	יד כִּי חָלַק יְהוָה עַמּוֹ
וּבִתְהוֹ יִלַּל יִשְׁמֹן	יז יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
יִצְרָנָהוּ כַּאֲשֶׁר עֵינוּ:	יח יִסְבְּבָנָהוּ יְבוֹנְנָהוּ
עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחֹף	יט יִא בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ
יִשְׁאָהוּ עַל־אֲבָרָתוֹ:	כ יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחָהוּ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר:	כא יִב יְהוָה בְּדָד יִנָּחֵנוּ

Siddur Sim Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

Deuteronomy 33:1-17 — דברים פרק ל"ג

כֹּהֵן / ראשון אֶזְנֹאת הַבִּרְכָּה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: בַּיָּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא
וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִהָר פֶּאֶרְן וְאַתָּה מִרְבַּבֶּת קָדֵשׁ מִימִינֹ
אֲשֶׁדֶת* לָמוֹ: גֵּאֶף חֹבֵב עַמִּים כֹּל־קִדְשֵׁיו בִּירְךְ וְהֵם תָּבוּ לְרִגְלֶךָ
יֵשָׁא מִדְּבַר־תִּיבֶּיךָ: ד תוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קְדֵלֶת יַעֲקֹב:
ה וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְאָסָּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:
ו יַחֲזִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֶת וַיְהִי מָתִיו מִסְפָּר: ס זֶזְנֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר
שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עֲמוֹ תִבְאָנּוּ יָדָיו רַב לוֹ וְעַד מִצִּיּוֹ
תִהְיֶה: פ

לוי / שני ח וּלְלֹחִי אָמַר תִּמְנֶה וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נָסִיתָ בְּמַסָּה תִּנְיִיבָהּ עַל־מִי מְרִיבָהּ: ט הָאֶמֶר לָאֲבִיו וּלְאִמּוֹ
לֹא רִאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בָּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֶמְרָתְךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ: י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְעֶעֱקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמִי קְטוֹרֶה
בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: יא בָּרַךְ יְהוָה חִילּוֹ וּפָעַל יָדָיו תִּרְצֶה
מִחוּץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאָיו מִן־יִקְוֹמוֹן: ס יב לְבַנְיָמִן אָמַר יָדִיד יְהוָה
וְשָׁכֵן לְבֶטֶח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין בִּתְפוּי שָׁכֵן: ס

ישראל / שלישי יג וילויסוף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אֶרְצוֹ מִמֶּגֶד שְׁמִימִם מְטֵל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: יד וּמִמֶּגֶד תְּבוֹאֶת שְׁמֵשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יִרְחִים: טו וּמִלֵּאשׁ הַר־יִקְדֵּם וּמִמֶּגֶד גְּבוּעוֹת עוֹלָם: טז וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנִי סִנָּה תְּבוֹאֶתָהּ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֹד נֶזֶר אֶחָיו: יז בְּכוֹר שׁוֹר הָדָר לוֹ וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנָּח יַחְדוֹ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רַבּוֹת אַפְרִיִם וְהֵם אֲלֵפֵי מִנְשָׁה: ס

For Rosh Hodesh — לראש חודש

Numbers 28:1-15 — במדבר פרק כ"ח

We read about offerings to God at specified times. In particular, we read: "That shall be the monthly burnt-offering for each new moon of the year." As determined in the Talmud (Megilah 21b), verse 3 is repeated at the start of the second aliyah. This is the sole instance of the repetition of a single verse.

כהן / ראשון א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֻחֵי תַשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: ג וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֵשָׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד:

לוי / שני ג וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֵשָׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: ד אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: ה וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הֵהִין:

ישראל / שלישי ו עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהָרִי סִינֵי לְרִיחַ נִיחֻחַ אֵשָׁה לַיהוָה: ז וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּף נִסְךְ שֹׁכֵר לַיהוָה: ח וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אֵשָׁה רִיחַ נִיחֻחַ לַיהוָה: פ ט וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: י עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: פ

רביעי יא וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: יג וַעֲשֹׂרֶן עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֻחַ אֵשָׁה לַיהוָה: יד וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֵהִין יְהִיָּה לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת הֵהִין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ יֵין זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: טו וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ס

For Ḥol Ha-mo'ed Sukkot — לחול המועד סוכות

When Ḥol Ha-mo'ed Sukkot falls on a weekday, we read about the various offerings of the interim days of Sukkot. On each day of Ḥol Ha-mo'ed we call up four aliyot: We read one paragraph for each of the first three aliyot and repeat the first two of these paragraphs for the fourth aliyah.

יום א' של חול המועד

First day of Ḥol Ha-mo'ed

במדבר פרק כ"ט — Numbers 29:17-25

כהן / ראשון יז וביום השני פרים בגיבקר שנים עשר אילים שנים כבשים בגי'שנה ארבעה עשר תמימם: יח ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: יט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

לוי / שני כז וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בגי'שנה ארבעה עשר תמימם: כא ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

ישראל / שלישי כג וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בגי'שנה ארבעה עשר תמימם: כד ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: כה ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

רביעי יז וביום השני פרים בגיבקר שנים עשר אילים שנים כבשים בגי'שנה ארבעה עשר תמימם: יח ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: יט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

כ וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בגי'שנה ארבעה עשר תמימם: כא ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

For Ḥol Ha-mo'ed Sukkot — לחול המועד סוכות

When Ḥol Ha-mo'ed Sukkot falls on a weekday, we read about the various offerings of the interim days of Sukkot. On each day of Ḥol Ha-mo'ed we call up four aliyot: We read one paragraph for each of the first three aliyot and repeat the first two of these paragraphs for the fourth aliyah.

Second day of Ḥol Ha-mo'ed

יום ב' של חול המועד

במדבר פרק כ"ט — Numbers 29:20-28

כהן / ראשון כ וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: כא ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

לוי / שני כג וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: כד ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: כה ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

ישראל / שלישי כו וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: כז ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: כח ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

רביעי כז וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: כא ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

כג וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: כד ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: כה ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

For Ḥol Ha-mo'ed Sukkot — לחול המועד סוכות

When Ḥol Ha-mo'ed Sukkot falls on a weekday, we read about the various offerings of the interim days of Sukkot. On each day of Ḥol Ha-mo'ed we call up four aliyot: We read one paragraph for each of the first three aliyot and repeat the first two of these paragraphs for the fourth aliyah.

יום ג' של חול המועד Third day of Ḥol Ha-mo'ed

במדבר פרק כ"ט — Numbers 29:23-31

כהן / ראשון כג וביום הרביעי פרים עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנַיִם בָּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כז מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים לְאֵילִם וּלְבָבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפֹּט: כח וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ט

לוי / שני כג וביום החמישי פרים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם בָּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כז וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים לְאֵילִם וּלְבָבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפֹּט: כח וּשְׂעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ט

ישראל / שלישי כט וביום הששי פרים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם בָּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: לוּ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים לְאֵילִם וּלְבָבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפֹּט: לא וּשְׂעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ: ט

רביעי כג וביום הרביעי פרים עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנַיִם בָּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כז מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים לְאֵילִם וּלְבָבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפֹּט: כח וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ט

כג וביום החמישי פרים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם בָּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כז וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לִפְרִים לְאֵילִם וּלְבָבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפֹּט: כח וּשְׂעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ט

For Ḥol Ha-mo'ed Sukkot — לחול המועד סוכות

When Ḥol Ha-mo'ed Sukkot falls on a weekday, we read about the various offerings of the interim days of Sukkot. On each day of Ḥol Ha-mo'ed we call up four aliyot: We read one paragraph for each of the first three aliyot and repeat the first two of these paragraphs for the fourth aliyah.

יום ד' של חול המועד Fourth day of Ḥol Ha-mo'ed

במדבר פרק כ"ט — Numbers 29:26-34

כהן / ראשון כו וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים
בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימם: כו ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולבבשים במספרם במשפט: כח ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

לוי / שני כט וביום הששי פרים שמונה אילים שנים
בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימם: לו ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולבבשים במספרם במשפט: לא ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

ישראל / שלישי לג וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים
בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימם: לג ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולבבשים במספרם במשפטם: לד ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

רביעי כו וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים
בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימם: כו ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולבבשים במספרם במשפט: כח ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

כט וביום הששי פרים שמונה אילים שנים
בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימם: לו ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולבבשים במספרם במשפט: לא ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס

The Torah reading for Hoshana Rabbah is also taken from Numbers, chapter 29 — the first three aliyot are the same as those above and the fourth consists of the second and third paragraph read together. A guide to the Shaḥarit Service for Hoshana Rabbah may be found in Siddur Sim Shalom for Shabbat and Festivals, page 205.

לחול המועד פסח — For Ḥol Ha-mo'ed Pesah

We read from two Torah scrolls. The first three aliyot, read from the first scroll, consist of a different portion on each interim weekday. The fourth aliyah, read from the second scroll, is the same on each day. It describes the offerings of that day in the Temple.

יום חול א' — שמות פרק י"ג — Exodus 13:1-16 First weekday

On the first weekday of Ḥol Ha-mo'ed Pesah, we read about the redemption of the firstborn, a rite that recalls the Exodus from Egypt.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב קַדֹּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בָּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בַחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: ד הַיּוֹם אַתֶּם וְצִאִים בְּחוֹדֶשׁ הָאָבִיב:

לוי / שני ה וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִיטִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדְּתָה אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחוֹדֶשׁ הַזֶּה: ו שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֶּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חֵג לַיהוָה: ז מִצוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבַּעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאָה לָךְ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאָה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ: ח וְהַגְדַּתְ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בָּעֶבֶר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: ט וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: י וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵד מִיָּמִים יָמִימָה: פ

ישראל / שלישי יא וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתַנָּה לָךְ: יב וְהָעַבְרַת כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר א שָׁנָה בַּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזֹּכֵרִים לַיהוָה: יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹל תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֵרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה: יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: טו וְהָיָה כִּי־יִהְיֶה קֶשֶׁה פָּרַעַה לְשַׁלְחָנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בַּהֶמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזֹּכֵרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרָיִם: טז וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: ס ס ס

רביעי — במדבר פרק כ"ח — Numbers 28:19-25

וְהִקְרַבְתֶּם אֶשֶׁה עֲלֶיהָ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: דּוֹמְנָתְהֶם סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ:
כֹּא עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לִכְבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: כֹּא וּשְׁעִיר
חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: כֹּא מִלֶּבֶל עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כֹּא בְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם
אֶשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: כֹּא וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ס

For Ḥol Ha-mo'ed Pesah — לחול המועד פסח

Second weekday

יום חול ב'

Exodus 22:24-23:19 — שמות פרק כ"ב

On the second weekday of Ḥol Ha-mo'ed Pesah, the reading outlines the observances of the Festivals and points to the plight of the needy and the stranger. This association is consistent with the invitation in the Hagaddah: "Let all who are hungry come eat."

כהן / ראשון כֹּהֵן אֶם־כֹּהֵן | תִּלְוֶהָ אֶת־עַמִּי אֶת־הָעֶנִי עִמָּךְ
לֹא־תִהְיֶה לוֹ בְּנִשָּׁה לֹא־תִשְׁיָמוּן עָלָיו גִּשְׁף: כֹּה אֶם־חֶבֶל תַּחֲבֹל שְׁלֵמַת
רֵעֶךָ עַד־כָּא הַשֹּׁמֵשׁ תִּשְׁיָבֶנּוּ לוֹ: כֹּו כִּי הוּא כְּסוּתוֹ לְבִדָּה הוּא שְׁמֹלְתוֹ
לַעֲרֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהִידָּה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חֲנוּן אָנִי: ס

לוי / שני כֹּו אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל וְנָשִׂיא בְּעַמֶּךָ לֹא תֹאָר:
כֹּה מִלֵּאכְתָּה וְדַמְעָה לֹא תֹאחֵר בְּכֹור בְּנִיךָ תִּתֵּן־לִי: כט בֶּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׂרֶה
לְצֹאנָה שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתֵּן־לִי:
ל וְאֶנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשָּׁר בְּשָׂדֶה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ לִפְלֹב
תִּשְׁלַכּוּן אוֹתוֹ: ס כ"ג א לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׂוֹא אֶל־תִּשָּׂא יָדְךָ עִם־רִשָּׁע
לִהְיוֹת עֵד חָמָס: ד לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רִבִּים לָרַעַת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רֵב
לְנֹט אַחֲרֵי רִבִּים לְהֹטֹת: ג וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: ס ד כִּי תִפְגַּע
שׂוֹר אִיבָה אוֹ חֲמוֹר תַּעֲהֶה הָשֵׁב תִּשְׁיָבֶנּוּ לוֹ: ס ה כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאף
רִבִּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחֹדֶלֶת מַעֲזֹב לוֹ עֲזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: ס

ישראל / שלישי ו לא תטה משפט אבלינך בריבו: ז מדבר-שקר
 תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-אצדיק רשע: ח וישחד לא תקח
 כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ט וגר לא תלחץ
 ואתם ידעתם את-נפש הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים:
 י ויש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה: יא והשביעת
 תשמטנה ונטשתה ואכלו אבני עמך ויתרם תאכל חית השדה
 בן-תעשה לברמך לזיתך: יב ששת ימים תעשה מעשיך וביום
 השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן-אמתך והגר:
 יג וכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
 תזכירו לא ישמע על-פיך: יד שלש רגלים תחג לי בשנה:
 טו את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך
 למועד חדש האביב בייבו יצאת ממצרים ולא-יראו פני ריכם:
 טז וחג הקציר בפורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף
 בצאת השנה באסף את-מעשיך מן-השדה: יז שלש פעמים בשנה
 יראה כל-זכורך אל-פני האדון | יהוה: יח לא-תזבח על-חמץ
 דם-זבחיו ולא-ילין חלב-חגי ערב-בקר: יט ראשית בפורי אדמתך
 תביא בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו: פ

רביעי — במדבר פרק כ"ח — Numbers 28:19-25

יט והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בגי-בקר שנים ואיל אחד
 ושבצה כבשים בגי שנה תמימם יהיו לכם: כ ומנחתם סלת
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
 כא עשרון עשרון תעשה לבבש האחד לשבעת הכבשים: כב ושעיר
 חטאת אחד לכפר עליכם: כג מלבד עלת הבקר אשר לעלת
 התמיד תעשו את-אלה: כד כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 אשה ריח-ניחוח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונספו: כה וביום
 השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: ס

לחול המועד פסח — For Ḥol Ha-mo'ed Pesah

יום חול ג' — שמות פרק ל"ד — Third weekday — Exodus 34:1-26

On the third weekday of Ḥol Ha-mo'ed Pesah (unless it is the last day of Ḥol Ha-mo'ed), the Torah portion emphasizes the theme of God's forgiveness, traditionally associated with Ḥol Ha-mo'ed. When Shabbat falls on Ḥol Ha-mo'ed, this reading is omitted.

כהן / ראשון א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פֶּסֶל-לָךְ שְׁנִי לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְכַתְּבָתִּי עַל-הַלַּחַת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלַּחַת הָרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: ב וְהָיָה נִכּוֹן לִבְקָר וְעֹלִית בִּבְקָר אֶל-הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר: ג וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יָרֵא בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל-יָרְעוּ אֶל-מֹול הָהָר הַהוּא:

לוי / שני ד וַיִּפְסֹל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶ�ה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל-הָרִי סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: ה וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶל-עַלְפָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה: ז וַיְהִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אָפִים וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֻנָה: ח נָצַר חֹסֶד לְאֱלֹפִים נָשָׂא עֵינָיו וַפֹּשַׁע וְחַטָּאָה וְנָקָה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד: ט עֵינָיו אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים: י וַיִּמָּהֵר מֹשֶ�ה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: יא וַיֹּאמֶר אֶם-נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְרֶנָּה אֲדֹנָי בִּקְרָבִי כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנָיו וְלַחַטָּאתָם וְנָחַלְתָּנוּ: יב וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כִרְתַּת בְּרִית נָגִיד כָּל-עַמָּךְ אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתָּה בִּקְרָבִי אֶת-מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי-נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

ישראל / שלישי יא שְׁמֹר-לָךְ אֵת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצֻּוֹךְ הַיּוֹם הַזֶּה גֵּרֶשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת-הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: יב הִשְׁמֹר לָךְ פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה כִּי עָלֶיךָ פֶּן-יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: יג כִּי אֶת-מִזְבְּחָתָם תִּתְּצוּן וְאֶת-מִצְבְּחָתָם תִּשְׁבֹּרֶן וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תִכְרַתוֹן: יד כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קָנָא שְׁמוֹ אֵל קָנָא הוּא: טו פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ זָנוּ: יז אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָהֶם וְאָכְלָתָם מִזְבְּחָם: יח וְלִקְחָתָם מִבְּנֵיהֶם לְבָנֵיהֶם וְזָנוּ בְּנֵיהֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהָזִנוּ אֶת-בָּנֵיהֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן: יט אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ: כ אֶת-חֵג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרָיִם:

Continued on the next page Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

יט בל־פֶּטֶר רָחֵם לִי וְכַל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה: כ וּפֶטֶר חֲמוֹר
תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ
פָנַי רִיקָם: כא שֵׁשֶׁת יָמִים תִּעַבְדוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֹרֵשׁ וּבִקְצִיר
תִּשְׁבֹּת: כב וְחָג שָׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוּרֵי קֶצֶר חֹטִים וְחַג הָאֲסִיף
תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: כג שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנַי הָאֵלֶּן |
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כד כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלָּךְ
וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה: כה לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִץ דִּם־זָבָחִי וְלֹא־יִלִּין לִבְקָר
זָבַח חֹג הַפֶּסַח: כו רֹאשִׁית בְּכוּרֶיךָ אֲדַמְתָּךְ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֶלֶב אֱמֹו: פ

רביעי — במדבר פרק כ"ח — Numbers 28:19-25

יט וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: כו מִמִּנְחָתְכֶם סֶלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לִפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ:
כז כֹּה עֲשׂוּ עֲשׂוּן תַּעֲשֶׂה לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: כח וּשְׁעִיר
חֲטָאת אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: כט מִלֵּבֶל עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת
הַתִּמְדִּי תַעֲשׂוּ אֶת־אֹלָה: לו כֹּה בְּאֹלָה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אֶשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתִּמְדִּי יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: כה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ס

לחול המועד פסח — For Hol Ha-mo'ed Pesah

יום אחרון — במדבר פרק ט' Last day — Numbers 9:1-14

On the last day of Hol Ha-mo'ed Pesah, the reading describes Pesah Sheni, the substitute Pesah sacrifice that was offered in the wilderness one month after Pesah for those unable to participate at the proper time.

כהן / ראשון א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאֶמֶר: ב וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: ג בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרִי־יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין
הָעֶרְבִים תַּעֲשׂוּ אוֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כָּל־חֻקְתּוֹ וְכָל־מִשְׁפָּטוֹ תַעֲשׂוּ אוֹתוֹ:
ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

לוי / שני וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם
וְלֹא-יָבִילוּ לַעֲשֹׂת-הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אַהֲרֹן
בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הִהֲמָה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם
לָמָּה נִגְרַע לְבַלְלֵתִי הַקָּרִיב אֶת-קֶרְבֶּן יְהוָה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה-יִצְוָה יְהוָה לָכֶם: פ

ישראל / שלישי ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ בִּי-יְהִי טְמֵא | לְנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם
אוֹ לְדִרְתֵיכֶם וַעֲשֹׂה פֶסַח לַיהוָה: יא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם
בֵּין הָעֲרָבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל-מִצְוֹת וּמִדְּרוֹת: יב לֹא-יִשְׁאַירוּ
מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וַעֲצֵם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכַל-חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:
יג וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא-הִיָּה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת לְנֶפֶשׁ הַחַיִּים כִּי | קֶרְבֶּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדוֹ
חָטְאוֹ יֵשָׂא הָאִישׁ הַהוּא: יד וְכִי-יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר וַעֲשֹׂה פֶסַח
לַיהוָה בְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יְהִיָּה לָכֶם
וּלְגֵר וּלְאֻזְרַח הָאָרֶץ: ס

רביעי — במדבר פרק כ"ח — Numbers 28:19-25

ט וַהֲקִרְבֹתֶם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: כ וּמִנְחָתָם סֵלֶת
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ:
כא עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: כב וּשְׁעִיר
חֲטָאת אֶחָד לַכֹּפֶר עֲלֵיכֶם: כג מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה: כד כְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם
אִשָּׁה רִיחֵ-נִיחֹם לַיהוָה עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: כה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם כָּל-מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ס

לחנוכה — For Hanukkah

במדבר פרק ז' — Numbers 7:1-8:4

The rededication of the Temple, which took place on Hanukkah, brings to mind the offerings of the tribes of Israel when the Mishkan was dedicated in the desert. Some read the first two aliyot as one and divide the third into two short aliyot of three verses each.

First day

יום א'

כהן / ראשון א וַיְהִי בַיּוֹם בָּלוֹת מִשָּׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־בָּלְיוֹ וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־בָּלְיוֹ וַיִּמָּשְׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם: ב וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפָּקָדִים: ג וַיָּבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלוֹת צֹב וּשְׁנֵי־עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנָּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן:

לוי / שני ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ה קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: ז אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: ח וְאֵת אַרְבַּע הָעֶגְלוֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אִיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: ט וּלְבְנֵי קֹהַת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֹּהֵן יִשָּׂאוּ: י וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת חֲנֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לְחֹנֶכֶת הַמִּזְבֵּחַ: ס

ישראל / שלישי יב וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קֶרְבָּנוֹ נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה: יג וְקֶרְבָּנוֹ קַעֲרֵת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלִשִּׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: יד כֹּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קֹטֶרֶת: טו פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: טז שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: יז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבָּן נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: פ

On each other day of Hanukkah we call three aliyot

(except on Rosh Hodesh; see page 336):

first aliyah — the first three verses of that day's offering;

second aliyah — the remaining verses of that day's offering;

third aliyah — all of the next day's offering.

Second day

יום ב'

יח ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: יט הקריב את-קרבתו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: כ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

כא פר אחד בן-בקר איל אחד אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: כב שעיר-עזים אחד לחטאת: כג ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתרים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן-צוער: פ

Third day

יום ג'

כד ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלן: כה קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: כו כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

כז פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: כח שעיר-עזים אחד לחטאת: כט ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתרים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלן: פ

Fourth day

יום ד'

ל ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: לא קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: לב כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

לג פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: לד שעיר-עזים אחד לחטאת: לה ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתרים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור: פ

לחנוכה — For Hanukkah

Fifth day

יום ה'

לו ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישידי: לו קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: לח כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

לט פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשֶׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: מ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֹטָאת: מא ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישידי: פ

Sixth day (Rosh Hodesh — see page 336)

יום ו'

מב ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן־דעואל: מג קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: מד כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

מה פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשֶׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: מו שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֹטָאת: מז ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף בן־דעואל: פ

Seventh day (On Rosh Hodesh, see page 336)

יום ז'

מח ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן־עמיהוד: מט קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: נ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

נא פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשֶׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: נב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֹטָאת: נג ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן־עמיהוד: פ

On the eighth day of Hanukkah:

first aliyah — the first three verses of that day's offering;

second aliyah — the remaining verses of that day's offering;

third aliyah — the verses which describe the rest of the gifts brought for the dedication of the Mishkan, followed by a depiction of the menorah.

Eighth day

יום ח'

נד ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור: נה קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: נו כף אחת עשרה זב מלאה קטרת:

נז פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: נח שעיר-עזים אחד לחטאת: נט ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זח קרבן גמליאל בן-פדהצור: פ

Gifts of subsequent days

ס ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן-גדעני: סא קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: סב כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: סג פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: סד שעיר-עזים אחד לחטאת: סה ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זח קרבן אבירן בן-גדעני: פ

סו ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: סז קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: סח כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: סט פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: ע שעיר-עזים אחד לחטאת: עא ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זח קרבן אחיעזר בן-עמישדי: פ

עב ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן-עכרן: עג קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:

Continued on the next page

Shalom Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

עו כף אחת עשרה זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרֶת: עַם פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל
אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: עו שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
עו וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פִּגְעִיָּאל בֶּן־עֶכְרָן: פ

עו בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: עט קָרְבָּנוֹ
קִעֲרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַע־עִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
פ כף אחת עשרה זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרֶת: פא פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל
אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: פב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
פג וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: פ

פד זאת | חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל קִעֲרֶת
כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂרָה מִזֶּרֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּפּוּת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂרָה:
פה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשְׁבַע־עִים הַמִּזֶּרֶק הָאֶחָד כָּל
כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: פו כִּפּוּת זָהָב
שְׁתֵּים־עָשָׂרָה מִלֵּאֵת קִטְרֶת עָשָׂרָה עָשָׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
כָּל־זָהָב הַכִּפּוּת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: פז כָּל־הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים
אֵילִם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשְׁעִירֵי עִזִּים
שְׁנַיִם עֶשֶׂר לַחֲטָאת: פח וְכָל בָּקָר | זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה
פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתִידִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת
חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ: פט וּבָכָא מִשָּׁה אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד
לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מַעַל הַכִּפְּרֶת אֲשֶׁר
עַל־אֶרֶן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרִבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: פ פ פ

Some omit the following paragraph.

פרק ח' א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהִעָלְתָּךְ אֶת־הַנִּיחֹת אֶל־מוֹל' פָּנֵי הַמִּנְחָה וְאִירֹו שְׁבַע־ת הַנִּירֹות:
ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל' פָּנֵי הַמִּנְחָה הָעֹלָה נִרְתִּיָּה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה
עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְחָה: פ

For Rosh Hodesh Tevet — לראש חדרש טבת

Rosh Hodesh Tevet always falls during Hanukkah, on either one day or two. On those days we read from two Torah scrolls. The first three aliyot — the reading for Rosh Hodesh — are read from the first scroll. The fourth aliyah — the paragraph appropriate to that day of Hanukkah — is then read from the second scroll.

במדבר פרק כ"ח — Numbers 28:1-15

כהן / ראשון א ויִדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בָּצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִחְחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: ג וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָמִיד: ד אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִבְקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: ה וַעֲשִׂיתָ הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַהֵינָן:

לוי / שני ו עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְהָרִי סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: ז וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינָן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּף נִסֵּף שֶׁכֶר לַיהוָה: ח וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּבְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: פ ט וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: י עֹלֹת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: פ

ישראל / שלישי יא וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד: יג וַעֲשִׂיתָ עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: יד וְנִסְפִּיהֶם חֲצִי הַהֵינָן יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישִׁת הַהֵינָן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵינָן לַכֶּבֶשׂ יֵין זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לַחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה: טו וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ס

The complete offering of the sixth or seventh day may be found on page 333.

רביעי:

לפורים — For Purim

שמות פרק י"ז — Exodus 17:8-16

On Purim we focus on Amalek, the epitome of evil, who attacked Israel's frail and infirm stragglers in the wilderness. Amalek's descendant, Haman, sought to complete the annihilation of the Jews, as related in Megilat Esther.

כהן / ראשון ח וַיָּבֹא עִמְלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיָם:
ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בַּחֲר־לָנוּ אַנְשִׁים וְצָא הִלָּחֶם בְּעַמְלֶק
מִחֹר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: י וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶ�ה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֶק וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוֹ
רֹאשׁ הַגִּבְעָה:

לוי / שני יא וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֹּר יִשְׂרָאֵל
יב כַּאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגִבֹּר עַמְלֶק: יג וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִּים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׁלִימוּ
תַּחֲתָיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאֶהְרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אַחֵד וּמִזֶּה אַחֵד
וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בָּא הַשָּׁמֶשׁ: יד וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֶק
וְאֶת־עַמּוֹ לִפְי־חֶרֶב: פ

ישראל / שלישי יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זִכָּרוֹן
בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶת־זִכְרֵ עַמְלֶק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם: טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה: טז וַיֹּאמֶר
כִּי־יָד עַל־כָּס יְהוָה מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֶק מִדֹּר: זר: פ פ פ

לתשעה באב (שחרית) — For Tishah B'Av (Shaharit)

דברים פרק ד' — Deuteronomy 4:25-40

The Torah reading on Tishah B'Av warns of the dire consequences of idolatry, including exile. This prophecy is softened by Moses' promise of the people's eventual return to the promised land.

כהן / ראשון כה כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתָם בְּאֶרֶץ
וְהַשְׁחַתְתָּם וַעֲשִׂיתָם פֶּסֶל תְּמוֹנֹת כָּל וַעֲשִׂיתָם הָרַע בְּעֵינֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְהַכְעִיסוֹ: כִּי הֶעֱרִיתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אָבֹד
תֵּאבְדוּן מִהָרַץ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא־תֵאָרִיכוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשֶּׁמֶד תִּשְׁמְדוּן: כִּי וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם
בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהֹג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה:
כִּי וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן
וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיחוּן: כִּט וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשׁוּן בְּכָל־לִבְכֶּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:

לוי / שני לִבְצֹר לָךְ וּמִצֵּאתָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבַתְּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: לֹא כִי אֵל
רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפֹּחַ אֶת־בְּרִית
אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: לֹא כִי שָׂא־נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר־הָיוּ
לְפָנֶיךָ לְמֶן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם
וְעַד־קִצָּה הַשָּׁמַיִם הִנֵּהיָה בְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמֹהוּ:
לֹא הַשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֵתָּה
וַיֹּחִי: לֹא אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לְקַחַת לוֹ גוֹי מִקְרֹב גוֹי בְּמִסְתֵּי
בָּאֹתָת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים
גְּדֹלִים כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרָיִם לְעֵינֶיךָ:
לֹא אֵתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ:

ישראל / שלישי / מפטור לו מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעַךְ אֶת־קוֹל לְיִסְרָךְ
וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאֶךָ אֶת־אֲשׁוֹ הַגָּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
לו וְתַחַת כִּי אָהֵב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו
בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל מִמִּצְרָיִם: לֹא לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצָמִים מִמֶּךָ מִפְּנֶיךָ
לְהִבְיֹאךָ לְתַת־לָךְ אֶת־אֶרֶצָם נְחֻלָּה בַּיּוֹם הַזֶּה: לֹא וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהִשְׁבַּתְּ אֶל־לִבְכֶּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: מִן־שְׁמֶרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּאָּרִיךְ
יָמִים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כְּלֵי־יָמִים: פ

Haftarah for Tishah B'Av — הפטרה לתשעה באב

(Sḥarīt) — (שחרית)

Jeremiah 8:13-9:23 — ירמיהו פרק ח'

Jeremiah foretells Israel's destruction and the great weeping and wailing that arises. This dark prophecy is relieved in the last two verses when the prophet calls to mind God's compassion, offering a measure of hope.

יג אסף וְאִסְפֶם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנִיִּים בְּגֹפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהָעֵלָה נָבֵל וְאֵתָן לֶהֱם יַעֲבֹרוּ: יי עַל־מֶה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבֵים הָאֶסְפֹּ וְנִבֹּא אֶל־עַרִי הַמְבַצֵּר וְנִדְמַה־שָׁם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הַדְּמֵנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִי־רֹאשׁ כִּי חֲטֵאנוּ לַיהוָה: טו קוֹה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִרְפָּה וְהִנֵּה בָעֵתָה: טז מִדֶּן נִשְׁמַע נִחְרַת סוֹסִיו מִקוֹל מִצְחָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוּאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: יז כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחָשִׁים צָפַעְנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לֶחֶשׁ וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה: יח מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לְבִי דָוִי: יט הִנֵּה־קוֹל שׁוֹעֵת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מִלְכָּה אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעֵסוּנִי בִּפְסָלֵיהֶם בְּהַבְלִי נָכַר: כ עֶבֶר קִצִּיר כָּלָה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לֹא נִשְׁעֵנוּ: כא עַל־שֹׁבֵר בַּת־עַמִּי הַשְׁפַּרְתִּי קִדְרֹתִי שְׁמָה הִחֲזַקְתִּנִּי: כב הִצֵּרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם־רִפָּא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלִיתָ אֶרְכָּת בַּת־עַמִּי: כג מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וַעֲיִנִּי מְקוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חִלְלִי בַת־עַמִּי:

ט' א מִי־יִתְּנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרוֹחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֲתָם כִּי כָלִם מְנַאֲפִים עֲצַרְתָּ בְּגִדִים: ב וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאֻמוֹנָה גִּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה | יֵצְאוּ וְאֵתִי לֹא־יָדְעוּ נְאֻם־יְהוָה: ג אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמִירוּ וְעַל־כָּל־אֶחָ אֶל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־אֶחָ עֲקוֹב יַעֲקֹב וְכָל־רַע רָכִיל יִהְלֹךְ: ד וְאִישׁ בְּרִיעָהוּ יִתְחַלּוּ וְאֵמֶת לֹא יִדְּבִרוּ לִמְדוּ לְשׁוֹנָם דְּבַר־שֶׁקֶר הִעֲדָה נִלְאוּ: ה שִׁבְתָּךְ בַּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת־אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה: ו לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרֶפֶם וּבֹחֲנֵתִים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי:

Continued on the next page.

ז חץ שוחט* לשונם מרמה דבר בפיו שלום את-רעהו ידבר ובקרב
 ישים ארבו: ח העל-אלה לא-אפקד-בם נאם-יהוה אם בגוי אשר-כזה
 לא תתנקם נפשי: ט על-ההרים אשא בכי ונחי ועל-נאות מדבר קינה
 כי נצתו מבלי-איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים
 ועד-בהמה נדרו הלכו: י ונתתי את-ירושלם לגלים מעון תנים
 ואת-ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: יא מי-האיש החכם ויבן
 את-זאת ואשר דבר פי-יהוה אליו ונגדה על-מה אבדה הארץ נצתה
 במדבר מבלי עבר: יב ויאמר יהוה על-עזבם את-תורתִי אשר נתתי
 לפניהם ולא-שמעו בקולי ולא-הלכו בה: יג וילכו אחרי שריות לבם
 ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: יד לכן כה-אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנוני מאכילם את-העם הזה לענה והשקיתים מי-ראש:
 טו והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם
 את-החרב עד בלותי אותם:

*שחוט

טז כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
 ואל-החכמות שלחו ותבואנה: יז ותמהינה ותשנה עלינו נהי
 ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו ילדו-מים: יח כי קול נהי נשמע מציון
 איה שדדנו בשנו מאל פי-עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:
 יט כי-שמענה נשים דבר-יהוה ותקח אזנכם דבר-פיו ולמדנה
 בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: כ כי-עלה מות בחלונינו בא
 בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: כא דבר כה
 נאם-יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על-פני השדה וכעמיר מאחרי
 הקצר ואין מאסף:

כב כה אמר יהוה אל-יתהלל חכם בחכמתו ואל-יתהלל הגבור
 בגבורתו ואל-יתהלל עשיר בעשרו: כג כי אם-בזאת יתהלל המתהלל
 השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ
 כי-באלה חפצתי נאם-יהוה:

לתענית צבור — For a Public Fast
 (שחרית ומנחה) — (Shaharit and Minhah)
ולתשעה באב — and Tishah B'Av
 (מנחה) — (Minhah)

שמות פרק ל"ב — Exodus 32:11-14 and 34:1-10

On a public fast we emphasize God's forgiveness and willingness to give us a second chance, represented by the second set of tablets. It is traditional for the reader to pause and for the congregation to chant the highlighted verses before the reader continues.

כהן / ראשון יא וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר
 לָמָּה יְהוָה יַחַרְה אַפִּי בְעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בָּכַח גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה: יב לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בָּרָעָה הוֹצִיאָם
 לְהַרְגֵם אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפִּי
 וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לַעֲמִי: יג וְכֹר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתָּן לִזְרַעְכֶם וַנַּחֲלוּ לְעַלְמָם:
 יד וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמִי: פ

לוי / שני ל"ד א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ
 שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁימ וּכְתַבְתִּי עַל־הַלָּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 הָיוּ עַל־הַלָּחֹת הָרִאשִׁימ אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ: ב וְהָיָה נֶכֶן לְבָקֶר וְעָלִיתָ בִּבְקָר
 אֶל־הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: ג וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ
 וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מוֹל
 הָהָר הַהוּא:

ישראל / שלישי / מפטיר ד וַיִּפְּסֹל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁימ
 וַיִּשְׁבֵּם מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל־הָרִי סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
 בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: ה וַיִּרֶד יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתִּיצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה: ו וַיַּעֲבֵר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן
 אַרְךָ אָפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: ז נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נָשָׂא עֵינָיו וַיַּשֶּׁע
 וַחֲסָאָה וְנָקָה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד | עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים
 עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רַבָּעִים: ח וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:
 ט וַיֹּאמֶר אֶם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְחַנָּה אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי
 כִּי עִם־קִשְׁדֵּי־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנָיו וְלַחֲטָאתָיו וְנָחֵלְתָנוּ:
 י וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כָרַת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמִּי אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
 לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ
 אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

Haftarah for a Public Fast — הפטרה לתענית צבור

(Minḥah) — (מנחה)

and Tishah B'Av — ולתשעה באב

(Minḥah) — (מנחה)

Isaiah 55:6-56:8 — ישעיהו פרק נ"ה

The prophetic selection, from Isaiah, urges repentance and living justly in the service of God.

ו דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ז יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבתי וישב אל-יהוה וירחמיהו ואל-אלהינו כי-ירבה לסלוח:
ח כי לא מחשבתי מחשבתיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
ט כי-גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי
ממחשבתיכם: י כי באשר ירד הגשם והשלג מן-השמים ושמה
לא ישוב כי אם-הרדה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל: יא כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי ריקם כי
אם-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: יב כי-בשמחה
תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל-
עצי השדה ימחאו-כף: יג תחת הנעצוץ יעלה ברש תחת הסרפד
יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יפרת:

ינתח

נ"ו א כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי-קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות: ב אשרי אנוש יעשה-זאת ובן-אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-רע: ג ואל-יאמר בן-הנזר הנלוה
אל-יהוה לאמור הבדל ובדילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרס הן
אני עץ יבש: ד כי-כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את-שבתותי
ויבחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ה ונתתי להם בביתי
ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן-לו אשר לא
יפרת: ו ובני הנזר הנולדים על-יהוה לשרתו ולא-הבה את-שם יהוה
להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי:
ז והביאותים אל-הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזבחייהם לרצון על-מזבחי כי ייתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים:
ח נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

Siddur Sim Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

ליום העצמאות — For Yom Ha-atzma'ut

דברים פרק ז' — Deuteronomy 7:12-8:18

In this portion of his final address to the people, Moses promises success, under God's guidance, in a fruitful land. This promise is appropriate to the celebration of the return to the land of Israel. In Israel, the Masorti Movement reads Deuteronomy 26:1-11.

כהן / ראשון יב ויהי | עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבותיך: יג ואהבהך וברכהך והרבה וברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר-אלפיה ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך: יד ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: טו והסיר יהוה ממך כל-חלי וכל-מדין מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאיך: טז ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחוס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך: ס ז כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: יט המסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאזנת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך בן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: כ וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד-אבד הנשארים והנסתרים מפניך: כא לא תערץ מפניהם כי-יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:

לוי / שני כב ונשל יהוה אלהיך את-הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן-תרבה עליך חית השדה: כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם: כד ונתן מלכיהם בידיך והאבדת את-שמם מתחת השמים לא-יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: כה פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-תחמדו כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כו ולא-תביא תועבה אל-ביתך והיית חרם כמהו שקץ | תשקצנו ותעב | תתעבנו כי-חרם הוא: פ

Continued on the next page.

Siddur Sim Shalom for Weekdays

Copyright © 2002 by the Rabbinical Assembly.

This version for electronic use during pandemic only.

ח' א כֹּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִין וְרִבְיֵיתֶם וּבִאֲתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבְתֵיכֶם: ב וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתָּךְ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתִּשְׁמֹר מִצְוֹתָ* אִם־לֹא: ג וְיִזְעַנְךָ וְיִרְעַבְךָ וַיֹּאכְלֶךָ אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יְחִיָּה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יִהְיֶה יְחִיָּה הָאָדָם: ד שְׁמַלְתְּךָ לֹא בָלְתָה מֵעַלְיָךְ וְרַגְלְךָ לֹא בָצָקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: ה וַיִּדְעַתָּ עַם־לְבָבְךָ כִּי כָאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת־בָּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ: ו וְשִׁמְרָתָ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ:

*מִצְוֹתָיו

ישראל / שלישי / מפטיר ז' כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאֶךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ גִּנְחָלִי מַיִם עֲיִנְתָּ וְתַהֲלִמְתָּ וְיָצְאִים בִּבְקָעָה וּבְהָרָ: ח אֶרֶץ חֹשֶׁה וְשַׁעֲרָה וְגִפּוֹן וְתֹאנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ: ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בַמִּסְפָּנָה תֹאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִינָהּ בְּרוּל וּמִהֲרִיָּה תַחֲצֹב נַחֲשֶׁת: י וַאֲכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַּתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ: יא הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם: יב פֶּן־תֹּאכַל וְשִׁבַּעְתָּ וּבִתִּים טָבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁבַּת: יג וּבִקְרָךְ וְצֹאנֶךָ יִרְבִּין וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָךְ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ יִרְבֶּה: יד וְגַם לְבָבְךָ וְשִׁכְחָתָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: טו הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר | הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחֵשׁ | שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אִין־מַיִם הַמוֹצִיא לָךְ מִיָּם מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ: טז הַמֵּאֲכִלֶךָ מִן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךְ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ: יז וְאִמְרָתָ בְּלִבְּךָ כְּחִל וְעֶצֶם יָדֶי עָשָׂה לִי אֶת־הַחִיל הַזֶּה: יח וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִתָּן לָךְ כָּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לֵאבְתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה: פ

הפטרה ליום העצמאות — Haftarah for Yom Ha-atzma'ut

ישעיהו פרק י' — Isaiah 10:32-12:6

The prophet offers a messianic vision of the ingathering of the exiles in a redemption reminiscent of the Exodus from Egypt. The haftarah ends exultantly, resounding with praise of God.

לֵב עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לַעֲמֹד יִנְפֹף יְדוֹ הַר בֵּית-צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם: לֵב הַהָה
הָאֲדוֹן יִהְיֶה צְבָאוֹת מְסַעֵף פֶּאֶרָה בְּמַעֲרָצָה וְרִמִּי הַקּוֹמֵה גְדוּעִים
וְהַגְבִּהִים יִשְׁפְּלוּ: לֹא וְנִקְףָּ סִבְכִּי הַיָּעַר בְּבִרְזֵל וְהַלְבִּנּוֹן בְּאֵדִיר יִפּוֹל:
בֵּית*

י"א א וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגֹּזַע יֵשׁוּ וַיִּצֹר מִשְׁרָשָׁיו** יִפְרָה: ב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאָת יְהוָה:
ג וְהִרְיָחוּ בִּירְאָת יְהוָה וְלֹא-לְמֶרְאָה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ
יִוְכִיחַ: ד וְשִׁפְט בְּצֶדֶק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לַעֲנִי-אֶרֶץ וְהָפֶה-אֶרֶץ
בְּשֹׁבֵט פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָטָיו יָמִית רָשָׁע: ה וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנוּ
וְהָאֱמוּנָה אֲזוּר מִחֲלָצוֹ: ו וְגַר זֶאֱב עַם-כֹּבֶשׂ וְנָמַר עַם-גָּדִי יִרְבֹּץ וְלַגֹּל
וּכְפִיר וּמִרְיָא יִחְדּוּ וְנָעַר קֹטָן נָהָג בָּם: ז וּפְרָה וְדֵב תִּרְעִינָה יִחְדּוּ יִרְבְּצוּ
יִלְדִּיהֶן וְאֲרִיָּה בְּבֹקֶר יֹאכֵל-תֶּבֶן: ח וְשִׁעֲשַׁע יוֹנָק עַל-חֵר פֶּתֶן וְעַל
מְאוּרֹת צִפְעוֹנִי גְמוּל יְדוֹ הָדָה: ט לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-חֵר קִדְשִׁי
בִּי-מְלָאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת-יְהוָה כְּמִים לִים מְכֻסִּים: י וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
שֶׁרֶשׁ יֵשׁוּ אֲשֶׁר עִמָּל לָנֶס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהָיְתָה מְנוּחָתוֹ כְּבוֹד:

יא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדוֹנִי שְׁנִית יְדוֹ לִקְנוֹת אֶת-שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר
יִשְׁאָר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתּוּרֹס וּמִכּוּשׁ וּמִמְעִלָם וּמִשְׁנַעַל וּמִחֲמַת
וּמֵאֵי הַיָּם: יב וְנִשְׂא גֵס לְגוֹיִם וְאֶסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ
מֵאֲרָבַע בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ: יג וְסָרָה קְנָאת אֲפֹרִים וְצָרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ
אֲפֹרִים לֹא-יִקְנָא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצֹר אֶת-אֲפֹרִים:

Continued on the next page.

***There is continuing debate about the first vowel in the word שרשי. It is vocalized here with a kamatz katan. Others read it with a kamatz gadol.*